

Bestemmingsplan “De Hoef 14 Leunen”

Gemeente Venray

NL.IMRO.0984.BP15013-va01

20 december 2016

Document: Bestemmingsplan "De Hoef 14 Leunen"

IDN: NL.IMRO.0984.BP15013-va01

Status: Vastgesteld

Datum: 20 december 2016

Aanvrager: Mevrouw V. Sanders en de heer G. van de Ligt

Auteur: De heer P. van de Ligt

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING	3
1.1 Aanleiding en doel van het bestemmingsplan	3
1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied.....	4
1.3 Vigerend bestemmingsplan	5
1.4 Leeswijzer.....	6
2 BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED.....	7
2.1 Algemeen	7
2.2 Functionele structuur.....	8
2.3 Historische ontwikkeling en ruimtelijke structuur.....	9
3 PLANBESCHRIJVING	11
3.1 Algemeen	11
3.2 Vergroten woonperceel.....	11
3.3 Vergroten windmolen	12
3.4 Betonblokken als erfafscheiding	13
3.5 Oprichten preekel.....	15
4 BELEID	16
4.1 Inleiding.....	16
4.2 Rijksbeleid	16
4.3 Provinciaal beleid.....	17
4.4 Gemeentelijk beleid.....	21
5. SECTORALE ASPECTEN	28
5.1 Inleiding.....	28
5.2 Milieuaspecten	28
5.3 Waterhuishouding	35
5.4 Kabels, leidingen en straalpaden.....	37
5.5 Natuurbeschermingswet.....	37
5.6 Flora en fauna.....	37
5.7 Archeologie	40
5.8 Verkeer en parkeren	41
5.9 Slagschaduw.....	41
5.10 Niet-gesprongen explosieven	42
6 JURIDISCHE TOELICHTING	43
6.1 Planstukken.....	43
6.2 Toelichting op de verbeelding	43
6.3 Toelichting op de planregels	44

7 UITVOERBAARHEID	46
7.1 Economische uitvoerbaarheid	46
7.2 Handhaving	46
7.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	47

8 PROCEDURE	49
--------------------------	-----------

BIJLAGEN

Bijlage 1: Gespreksverslag informatieavond

Bijlage 2: Zienswijze Rijksvastgoedbedrijf

Separate bijlagen:

- Verkennend bodemonderzoek
- Akoestisch onderzoek
- Onderzoek externe veiligheid windturbine

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel van het bestemmingsplan

Mevrouw V. Sanders en de heer G. van de Ligt (de initiatiefnemers) wonen in hun onderlandse woning gelegen aan De Hoef 14 in Leunen. De onderlandse woning met imkerij is een afspiegeling van hun visie op duurzaam leven en staat symbool voor anders wonen, één met de natuur, energiebesparing, duurzame energieopwekking en efficiënt gebruik van natuurlijke brandstoffen. Door het onderlandse karakter van de woning is sprake van een optimaal gebruik van de aardwarmte en het isolerende effect van de grond. In de winter is de woning daarom gemakkelijk te verwarmen en 's zomers is het er behaaglijk koel. Om te voorzien in hun eigen energieopwekking staat bij de woning een windmolen met een ashoogte van 15 meter. Hemelwater wordt opgevangen in ondergrondse tanks en zo veel mogelijk hergebruikt om zo min mogelijk leidingwater te hoeven gebruiken. Op het platte dak groeien daarnaast bloemen en andere planten voor hun eigen bijen. Voor de initiatiefnemers staat alles in het teken van het zo verantwoordelijk mogelijk omgaan met hun natuurlijke omgeving om zo hun 'ecologische voetstap' zo klein mogelijk te houden.

Afbeelding 1. Ligging en omgeving plangebied (omcirkeld)

Initiatiefnemers hebben bij de gemeente Venray een verzoek om planologische medewerking ingediend voor het vergroten van hun woonperceel. Tegelijkertijd willen de initiatiefnemers een erfafscheiding tot een hoogte van maximaal 3 meter oprichten, de windmolen vervangen door een nieuwe met een ashoogte van maximaal 30 meter en een nieuw priel oprichten. Deze elementen moeten leiden tot een versterking van hun ecologische gedachtegoed en -leefwijze.

In het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied Venray 2010” heeft het woonperceel een oppervlakte van 850 m². Een woonperceel met een dergelijke omvang is voor het Venrayse buitengebied relatief klein te noemen. De initiatiefnemers hebben daarom de omliggende grond aangekocht en zo hun woonperceel kunnen vergroten naar een oppervlakte van 2.470 m². Deze aangekochte gronden zijn reeds enkele jaren in gebruik ten behoeve van de woonfunctie, maar zijn in het vigerende bestemmingsplan nog voorzien van een agrarische bestemming.

Voor de bouw van de onderlandse woning is zo veel mogelijk gebruik gemaakt van reeds gebruikte materialen (recycling). Initiatiefnemers willen een soortgelijke erfafscheiding maken van gerecyclede betonblokken. De oude en verweerde betonblokken vormen een harmonisch geheel met de omgeving en bieden flora en fauna de kans zich hierin te vestigen. De maximale hoogte bedraagt 3 meter, terwijl in het vigerende bestemmingsplan 2 meter voor een erfafscheiding is toegestaan.

Op het perceel staat een windmolen die de woning deels van energie voorziet. Om de woning geheel van energie te voorzien is een nieuwe windmolen benodigd die groter is dan de huidige windmolen. Het vigerende bestemmingsplan laat de realisatie van een nieuwe, grotere windmolen echter niet toe.

Op het woonperceel is een terras in een ronde vorm aangelegd. Initiatiefnemers willen dit terras verfraaien met een prieelvormige constructie. Samen met de onderlandse woning, de betonblokken en de windmolen is sprake van een kunstzinnige en ecologische inrichting van het woonperceel. Het prieel maakt het totaalbeeld af en zal tot de verbeelding spreken. Conform het vigerende bestemmingsplan zijn bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan op het woonperceel tot een maximale hoogte van 3 meter. Het beoogde prieel heeft echter een hoogte van 12 meter.

De gemeente Venray heeft in principe aangegeven medewerking te verlenen om de strijdigheden met het vigerende bestemmingsplan op te lossen. Om al deze elementen in een passend juridisch-planologisch kader vast te leggen is voorliggend nieuw bestemmingsplan opgesteld.

1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied

De initiatiefnemers zijn woonachtig aan De Hoef 14 in Leunen, op de percelen kadastraal bekend als gemeente Venray, sectie P, nummers 431 en 1001. Deze locatie ligt ongeveer 2 km ten zuiden van de kern Leunen. Het omliggende gebied kent een hoofdzakelijk landbouwkundig karakter. Ook de bebouwing in de omgeving heeft grotendeels een agrarische functie. In westelijke richting ligt een varkenshouderij, in oostelijke richting een melkrundveehouderij. De diverse agrarische percelen worden afwisselend omgeven door houtwallen. De wegen worden begeleidt door wegbeplanting.

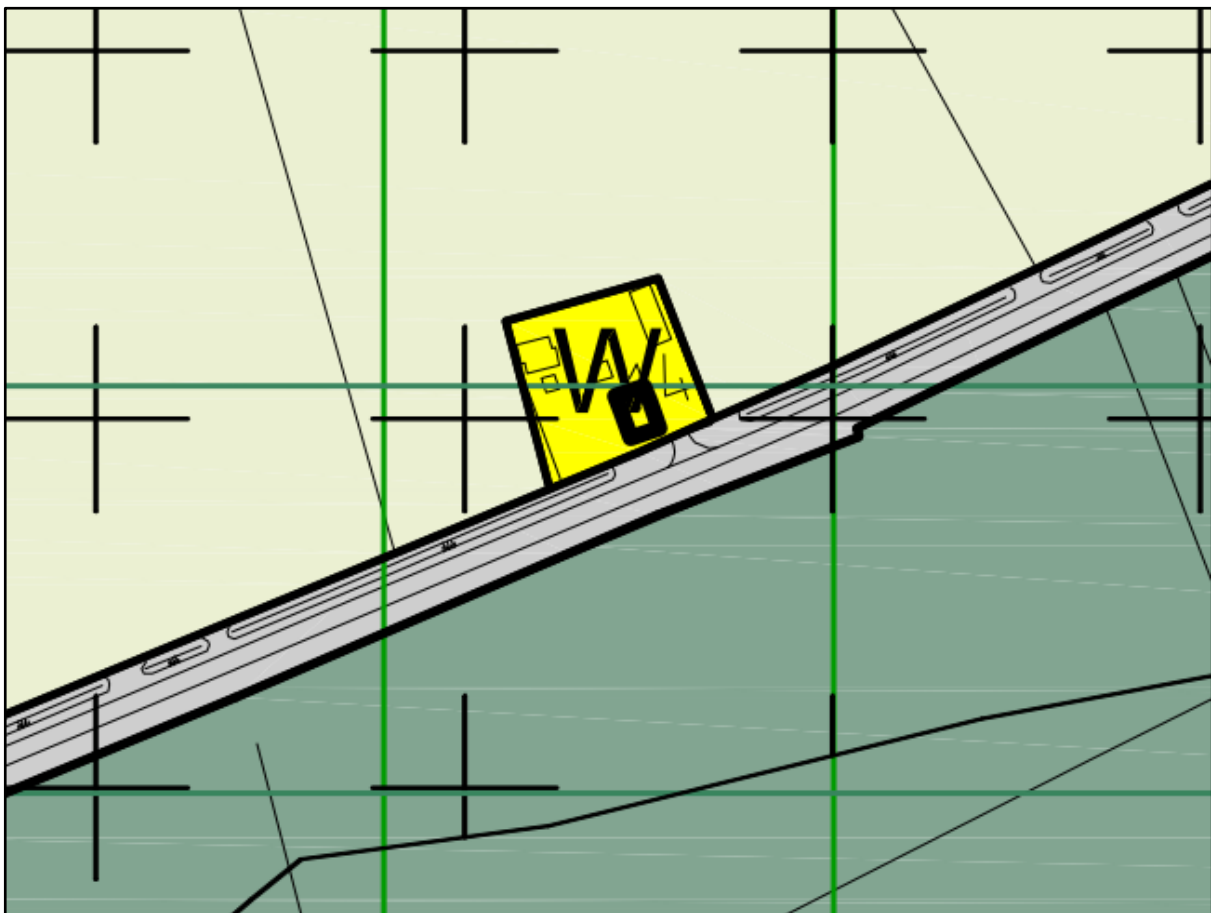
Aan de overzijde van de weg is het landbouwkundige karakter verdwenen door de ontwikkeling van Landgoed Leunen, welke is gelegen tussen De Hoef en het bos- en natuurgebied Breehei. Rondom en op de hier aanwezige voormalige melkrundveehouderij en aanpalende weilanden is enkele jaren geleden nieuw bos aangeplant. Tegenover de woning van de initiatiefnemers is een natuurlijke poel gegraven.

De woning van de initiatiefnemers betreft een voormalig Wehrmachtshuisje. Deze kleine woningen zijn door de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog her en der aangelegd voor huisvesting van soldaten. Vanuit deze huisjes werd het luchtruim bewaakt. Vijandige vliegtuigen konden dan herkend en neergehaald worden. In 2008 is begonnen met de onderlandse aanbouw en restauratie van het Wehrmachtshuisje. Wehrmachtshuisjes werden op afgelegen plekken gerealiseerd. Nog steeds ligt de locatie geïsoleerd. De onderlandse aanbouw heeft de unieke uitstraling van het plangebied versterkt.

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied maakt onderdeel uit van het bestemmingsplan “Buitengebied Venray 2010” (vastgesteld door de gemeenteraad op 14 december 2010). Om het onderlandse karakter van de woning en de huidige windmolen te kunnen realiseren is in 2007 een artikel 19, lid 1 WRO procedure met succes doorlopen.

In het daarna opgestelde bestemmingsplan is het oorspronkelijke woonperceel conform het gebruik bestemd tot ‘Wonen’. De vergroting van het woonperceel heeft plaatsgevonden op gronden bestemd als ‘Agrarisch’. Het gehele plangebied is daarnaast voorzien van de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologie 2’ en de gebiedsaanduidingen ‘Milieuzone – Grondwaterbeschermingsgebied’ en ‘Reconstructiewetzone – Verwevingsgebied’.

Afbeelding 2. Uitsnede verbeelding vigerend bestemmingsplan

De voor 'Wonen' aangewezen gronden zijn bestemd voor wonen, al dan niet in combinatie met een aan-huis-gebonden-beroep. Op de voor 'Wonen' aangewezen gronden mogen enkel bouwwerken ten dienste van de bestemming worden gebouwd, waarbij de volgende eisen gelden:

a. Burgerwoningen:

- inhoud woning inclusief bijgebouwen: maximaal 875 m³
- goothoogte: maximaal 4,5 meter
- dakhelling: minimaal 12° en maximaal 45°
- afstand tot agrarische bedrijfsgebouwen: minimaal 25 meter

- b. Aanbouwen en bijgebouwen bij de woning:
 - goothoogte: maximaal 3 meter
 - dakvorm en –helling: afgestemd op dakvorm en –helling woning
 - afstand tot de niet naar de weg gekeerde bouwperceelsgrens: minimaal 5 meter
 - afstand tot de verkeersbestemming: minimaal 10 meter
- c. Bouwwerken, geen gebouw zijnde:
 - bouwhoogte erf- en terreinafscheidingen, achter voorgevelrooilijn: maximaal 2 meter
 - bouwhoogte erf- en terreinafscheidingen, voor voorgevelrooilijn: maximaal 1 meter
 - bouwhoogte overige bouwwerken, geen gebouw zijnde: maximaal 3 meter

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- agrarisch grondgebruik
- dagrecreatief medegebruik

Op de voor 'Agrarisch' aangewezen gronden mogen uitsluitend gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden gebouwd, die ten dienste staan aan de bestemming en uitsluitend binnen een bouwvlak.

Voorgenomen ontwikkeling past niet in het bestemmingsplan omdat gronden ten behoeve van het wonen worden benut op gronden die zijn bestemd als 'Agrarisch'. Daarnaast is de oprichting van het beoogde prieel of een nieuwe windmolen niet toegestaan omdat conform de woonbestemming bouwwerken, geen bouwwerk zijnde maximaal 3 meter hoog mogen zijn. Erfafscheidingen zijn daarnaast toegestaan tot een maximale hoogte van 2 meter, terwijl de betonblokken zijn beoogd tot een hoogte van 3 meter.

Aan het gehele plangebied dient derhalve de woonbestemming toegekend te worden met daarin een regeling voor een afwijkende maximale hoogte voor een erfafscheiding, de windmolen en het prieel.

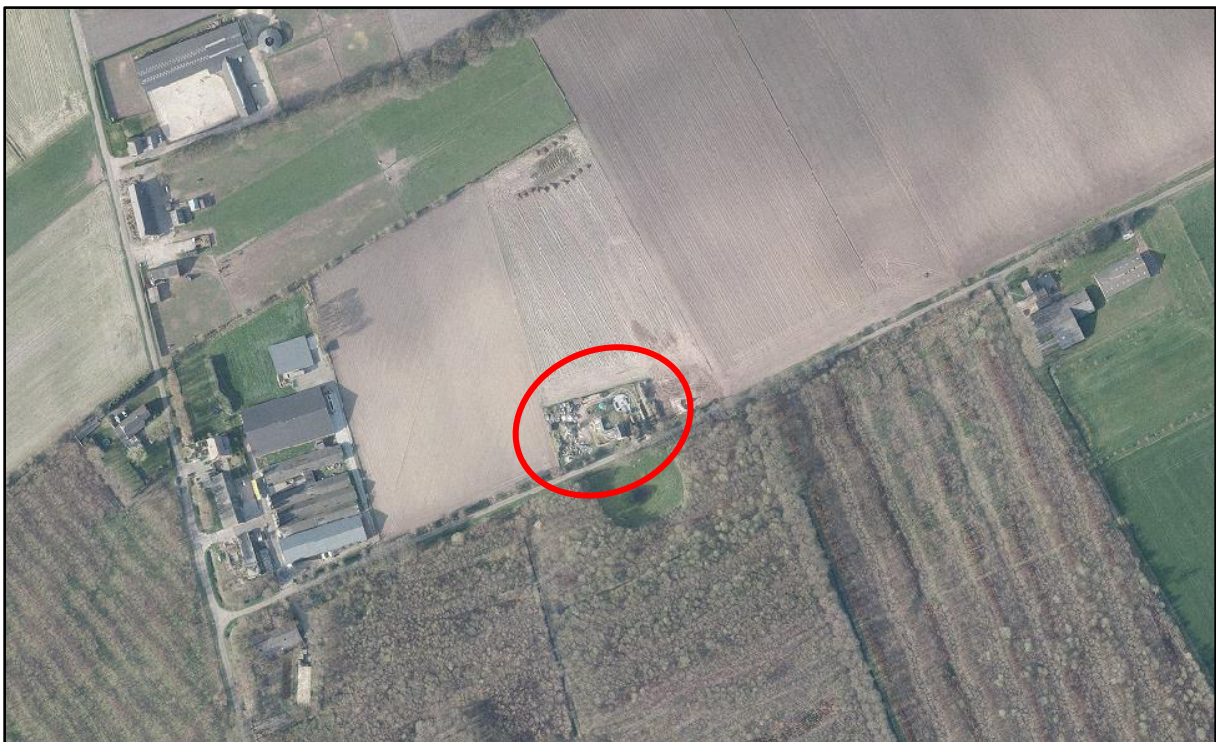
1.4 Leeswijzer

Deze toelichting is als volgt opgebouwd: in hoofdstuk 2 wordt een beschrijving gegeven van de ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied. Het initiatief zelf wordt beschreven in hoofdstuk 3. In hoofdstuk 4 wordt het beleidskader beschreven. In hoofdstuk 5 wordt het initiatief getoetst aan de diverse sectorale aspecten. Daarna komen in de hoofdstukken 6 en 7 de juridische toelichting van de planstukken en de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid aan de orde. Als laatste wordt de procedure van het bestemmingsplan beschreven in hoofdstuk 8.

2 BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED

2.1 Algemeen

Het plangebied is gelegen ten zuiden van het dorp Leunen. Het dorp maakt onderdeel uit van de gemeente Venray, gelegen in het noorden van Limburg. Tussen het dorp en het bos- en natuurgebied Breehei ligt het Leunsch Veld en stroomt ook de Oostrumsche beek. Dit gebied is langzaam ontgonnen ten behoeve van de landbouw. De Hoef vormt de uiterste grens tussen het Breehei en de agrarische gronden. Aan deze weg ligt het plangebied, omgeven door grootschalige agrarische gronden. Aan de overzijde van de weg is echter sprake van een bosrijk en natuurlijk landschap. Het plangebied is kadastraal bekend als gemeente Venray, sectie P, nummers 431 en 1001. Totale oppervlakte bedraagt 2.470 m².

Afbeelding 3. Luchtfoto plangebied en omgeving

Van oudsher waren aan De Hoef enkele melkrundveehouderijen gevestigd. Tegenwoordig is er hier nog maar één van over, welke ten oosten van het plangebied ligt op een afstand van circa 530 m. Tussen deze melkrundveehouderij en het plangebied ligt een voormalige melkrundveehouderij die tegenwoordig wordt gebruikt als burgerwoning met internetwinkel. Deze burgerwoning behoort tot Landgoed Leunen, waar bosontwikkeling heeft plaatsgevonden.

In westelijke richting, op de hoek van De Hoef en de Breevennenweg, staat een oude en vervallen ligboxenstal. Aan de Breevennenweg liggen enkele agrarische bedrijven, afgewisseld met burgerwoningen. Het dichtste bij het plangebied ligt een varkenshouderij op een afstand van circa 130 m.

Het plangebied is bebouwd met het voormalige Wehrmachtshuisje, de onderlandse aanbouw, een windmolen en een geheel ondergrondse ruimte. Bovenop deze ondergrondse ruimte is een rond terras aangelegd. Bij de onderlandse aanbouw behoort tevens een kas waarin, straks gereed, eigen groenten verbouwd kunnen worden. Bijzonder aan de kas zijn ook de vier wilgenbomen die dwars door het dak naar boven groeien. De onderlandse aanbouw en de kas zijn nog steeds in aanbouw, terwijl het Wehrmachtshuisje nog wordt

gerestaureerd. Aan bovengrondse gebouwen (dus boven maaiveld) is nu circa 460 m³ aanwezig. Initiatiefnemers beschikken nog over een bouwvergunning voor de oprichting van een bijenstal ter plaatse van het ronde terras. Deze vergunde bijenstal heeft een inhoud van circa 200 m³. De bestaande windmolen heeft een ashoogte van in totaal 15 m waarbij de wiekdiameter 7,5 m bedraagt. Totale rendement bedraagt circa 1.000 kW per jaar.

Afbeelding 4 en 5. In aanbouw zijnde onderlandse aanbouw en kas bij het Wehrmachtshuisje

2.2 Functionele structuur

De weg De Hoef vormt de grens tussen enerzijds het bos- en natuurgebied Breehei, inclusief Landgoed Leunen, en anderzijds het agrarisch gebied. Aan de overzijde van de weg ligt het Landgoed Leunen, waar enkele jaren geleden een flinke bosaanplant is gerealiseerd. Het Landgoed Leunen ligt tegen het bestaande bos- en natuurgebied Breehei aan. In Breehei ligt een pompstation van Waterleiding Maatschappij Limburg (WML). Het Breehei en directe omgeving, waaronder het plangebied, maken daarom deel uit van een grondwaterbeschermingsgebied.

De agrarische gronden rondom het plangebied zijn over het algemeen in gebruik ten behoeve van de akkerbouw. Weidegrond bevindt zich voornamelijk rondom de melkrunderveehouderij verder naar het oosten en in het beekdal verder naar het noorden. De bebouwing aan De Hoef en Breevennenweg heeft ook voornamelijk een agrarisch karakter, afgewisseld door de aanwezigheid van enkele burgerwoningen. De wijdere omgeving van het agrarische gebied kent een nagenoeg zelfde functionele inrichting. Opvallend element zijn de hoge voertorens van het mengvoederbedrijf Nijssen Granico 800 m in westelijke richting.

Afbeelding 6. Agrarisch gebied ten noorden van De Hoef

Afbeelding 7. Het plangebied gelegen temidden van het agrarisch gebied

2.3 Historische ontwikkeling en ruimtelijke structuur

Het plangebied ligt aan de rand van het beekdal van de Oostrumsche beek en het aangrenzende agrarische landschap, dat getypeerd kan worden als een 'esdorpenlandschap'.

Een eerste invloed op het landschap wordt gevormd door de beweging in de aardkorst tussen de Peelhorst en de Centrale Slenk. In het buitengebied van Venray is dit echter niet direct zichtbaar.

Een andere belangrijke ontwikkeling vormen de IJstijden, met als bekend gevolg het ontstaan van stuwwallen. Echter, zuidelijker dan de stuwwal bij Mook reikte de invloed van het landijs niet. In de Laatste IJstijd bestond een groot deel van Nederland, en ver er buiten, echter uit een onbegroeide poolwoestijn. In deze periode zette de wind de dekzanden af die nu in een groot deel van Noord- en Midden-Limburg aan de oppervlakte liggen. Deze dekzandlaag bestaat uit een dikte van 1 tot 10 meter. Toen het weer warmer werd, zijn deze dekzanden begroeid met bos.

In de periode na de Laatste IJstijd, hebben beken zich in de Peelhorst ingesneden en zijn stuifduinen ontstaan door zandverstuivingen. Plaatselijk trad in de beekdalen veenvorming op in de afvoerlose laagten op de Peelhorst. Zo is de Peel ontstaan. De overgang van het hoger gelegen Peelgebied naar het lager gelegen Maasdal komt in de gemeente Venray tot uitdrukking in het verloop van de beken, in noordoostelijke richting. De belangrijkste beken zijn de Molen- of Loobeek, de Oostrumsche Beek en de Lollebeek, die allemaal uitmonden in de Maas.

Afbeelding 8. Topografische kaart 1924

Afbeelding 9. Topografische kaart 1958

De oudste vestigingsplaatsen in de gemeente Venray zijn gesitueerd op de overgang van hogere naar lagere gronden. Deze oude kernen bevinden zich aan de oostzijde van de gemeente, op de flanken van de beekdalen. Onder invloed van menselijk gebruik is hier het esdorpenlandschap ontstaan. Bij de kernen lagen de bouwlanden, die eeuwenlang werden opgehoogd met mest uit potstallen (dierenmest, vermengd met heideplaggen). Hierdoor zijn dekken van doorgaans 0,50 tot 0,80 m ontstaan: de esgronden (ook wel velden genoemd).

Karakteristiek voor dit landschapstype is de aanwezigheid van vele bewoningskernen, de esgronden (in gebruik als bouwland), beekdalen (in gebruik als weiland) en beboste zandverstuivingen (voorheen de heidevelden). Deze landschapseenheden liggen op relatief korte afstanden van elkaar. De samenhang tussen de vroegere logische eenheden is inmiddels deels verdwenen.

De esgronden vormen hoge delen in het landschap en zijn tegenwoordig overwegend in gebruik als bouwland. Beplanting is vooral gebonden rond bebouwing en langs wegen. Op de grens van bouwland en (vroegere) heidegronden liggen enkele hakhoutwallen en kleine bosjes.

De beekdalen werden gebruikt als weidegrond, waarvoor de broekbossen in de beekdalen werden ontgonnen. In het oorspronkelijke cultuurlandschap werd het beekdal gekenmerkt door kleine kavels en kavelbeplanting als veekering. Daarnaast was sprake van geriefhouten broekbosjes. De oude graslanden in de beekdalen zijn in de huidige situatie voor een deel nog als grasland in gebruik. Houtsingels en -wallen, loofbosjes en bomenrijen komen nog verspreid voor bij het beekdal.

Het plangebied ligt ten zuiden van het esdorp Leunen, het Leunsch Veld en het beekdal van de Oostrumsche beek. Als gevolg van de ruilverkaveling is het landschap in de directe omgeving grootschaliger en wijdsder geworden.

Afbeelding 10. Impressie De Hoef in westelijke richting

Afbeelding 11. Impressie De Hoef in oostelijke richting

Het landschap direct rondom het plangebied wordt gekarakteriseerd door vergezichten, weinig bebouwing en lanen die de wegen begeleiden. Aan De Hoef is een verspringende eenzijdige wegbepanting aanwezig bestaande uit eiken aan de zijde van het Breehei en bestaande uit berken aan de zijde van het plangebied. Aan de overzijde van De Hoef heeft enkele jaren geleden bosontwikkeling plaatsgevonden waardoor deze weg de ruimtelijke scheiding vormt tussen het open agrarische landschap en het beboste gebied van het Breehei en Landgoed Leunen.

3 PLANBESCHRIJVING

3.1 Algemeen

Aan De Hoef 14 in Leunen is een aantal jaar geleden aan het aanwezige Wehrmachtshuisje een onderlandse aanbouw gerealiseerd door mevrouw V. Sanders en de heer G. van de Ligt vanuit de doelstelling om duurzaam, energieneutraal en volledig in harmonie met de omgeving en de natuur te wonen. Hun visie op het wonen in het buitengebied omvat het wonen als geheel, een biotoop in de bestaande omgeving. Een geheel vormen met de natuur en de mensen, laten zien dat het ook anders kan. Het totaalbeeld staat symbool voor vernieuwing, een verrijking voor mens en natuur. Met hun manier van leven proberen de initiatiefnemers ook andere mensen te motiveren, te raken en uit te nodigen om samen met de natuur nieuwe wegen in te slaan. Geheel in lijn met hun doelstelling houden ze bij de woning bij. De imkerij verkoopt aan huis honing van eigen bijen uit de streek.

Door het onderlandse karakter van de woning is sprake van een optimaal gebruik van de aardwarmte en het isolerende effect van de grond. In de winter is de woning daarom gemakkelijk te verwarmen door de aanwezige houtkachel en 's zomers is het er behaaglijk koel. Aan de woning is een kas gerealiseerd waarin, zodra gereed, het gehele jaar groenten geteeld kunnen worden en die tevens dienst doet als serre. Door het glazen dak groeien 4 treurwilgen die in de zomer zorgen voor schaduw en verkoeling. Wanneer het in de winter warm wordt in de kas door het schijnen van de zon, kan er via afzuiging warme lucht in het huis geblazen worden, waardoor er minder gestookt hoeft te worden. Hemelwater wordt opgevangen in ondergrondse tanks en zo veel mogelijk hergebruikt om zo min mogelijk leidingwater te hoeven gebruiken. Om deels te voorzien in hun eigen energieopwekking staat bij de woning een windmolen met een ashoogte van 15 meter. Op het platte dak van de onderlandse aanbouw groeien daarnaast bloemen en andere planten voor hun eigen bijen. Voor de initiatiefnemers staat dus alles in het teken van het zo verantwoordelijk mogelijk omgaan met hun natuurlijke omgeving om zo hun 'ecologische voetstap' zo klein mogelijk te houden.

De doelstelling van dit bestemmingsplan is om de volgende zaken juridisch-planologisch te regelen:

- het legaliseren van een vergroting van het woonperceel van 850 m² naar 2.470 m² (het betreft hier uitsluitend het vergroten van de bestemming, niet van de bouwmogelijkheden);
- het vergroten van de windmolen van 15 naar 30 m (ashoogte);
- verhogen van de erfafscheiding van 2 naar 3 m voor het kunnen stapelen van betonblokken als erfafscheiding;
- verhogen van bouwwerken, geen gebouw zijnde van 3 naar 12 m voor het kunnen oprichten van een prieelvormige constructie op het terras.

3.2 Vergroten woonperceel

Voorheen bestond het woonperceel uit het perceel kadastraal bekend gemeente Venray, sectie P, nummer 431 en had het een oppervlakte van 850 m². Dit woonperceel werd, net zoals als het huidige woonperceel, geheel omringd door agrarische gronden. De oppervlakte van het woonperceel bleek te klein voor de uitbreiding en verbouw van de woning. Er was nauwelijks ruimte beschikbaar voor de noodzakelijke opslag van bouwmaterialen en dergelijke tijdens de bouw. Aanpalende agrarische gronden met een oppervlakte van 1.620 m² zijn daarom in gebruik genomen en later aangekocht aanvankelijk ten behoeve van de opslag van bouwmaterialen. Het aangekochte deel van het perceel is geregistreerd als gemeente Venray, sectie P, nummer 1001. Het totale perceel heeft nu een oppervlakte van 2.470 m². Wanneer de bouw van de woning is

afgerond wordt het gehele perceel in gebruik genomen ten behoeve van woondoeleinden en daarmee wordt dan ook de opslag van bouwmaterialen geheel verwijderd.

Het aangekochte deel van het woonperceel is reeds enkele jaren in gebruik, maar is in het vigerende bestemmingsplan nog voorzien van een agrarische bestemming. Door middel van onderhavig bestemmingsplan wordt aan dit deel van het woonperceel, net zoals voor het bestaande deel reeds het geval is, de bestemming 'Wonen' toegekend. Met het toekennen van de woonbestemming wordt het gebruik ten behoeve van de woonfunctie gelegaliseerd.

Afbeelding 12. Begrenzing oorspronkelijke woonperceel

Afbeelding 13. Begrenzing huidig woonperceel

Bij de onderlandse woning behoort tevens een ondergronds bijgebouw. Bovenop dit bijgebouw is een rond terras aangelegd. Een deel van dit terras bevindt zich buiten het oorspronkelijke woonperceel. Met het toekennen van de woonbestemming aan het gehele plangebied wordt dit deel van het ronde terras tevens gelegaliseerd. In de bouwvergunning waarin o.a. de onderlandse aanbouw is vergund, is ook nog een bijgebouw bovenop het ondergrondse bijgebouw vergund. Dit bijgebouw moet nog gerealiseerd worden.

Het te legaliseren deel van het woonperceel wordt momenteel nog mede benut voor de opslag van bouwmaterialen voor de nog af te maken onderlandse woning. Zodra de woning gereed is worden deze bouwmaterialen geheel van het terrein verwijderd en wordt het gehele terrein ingericht als tuin. Meer over de landschappelijke inrichting van de tuin in paragraaf 3.4.

3.3 Vergroten windmolen

Om deels te kunnen voorzien in hun eigen energiebehoefte staat bij de onderlandse woning een windmolen. Windenergie wordt door middel van deze windmolen omgezet naar elektriciteit. De ashoogte van de windmolen is verstelbaar tot een maximale hoogte van 15 m. Deze windmolen is aan vervanging toe om een aantal redenen. Ten eerste is de huidige molen versleten door de hoge leeftijd. Ten tweede is de windmolen te laag om nog boven de omringende bomen uit te steken. Door de jaren heen zijn de open agrarische gronden aan de overzijde van De Hoef omgevormd tot het bosgebied van Landgoed Leunen. De steeds hoger groeiende bomen blokkeren de belangrijkste windstroom voor de windmolen, komende vanuit het zuidwesten. De windmolen kan daardoor steeds minder wind vangen en dus steeds minder elektriciteit produceren.

De laatste reden is meteen de belangrijkste; deze is gebaseerd op de 'ecologische voetafdruk'. De Aarde produceert alles wat de mens nodig heeft om in haar voedsel-, energie- en andere levensbehoeften te voorzien. Voor de productie en afvalverwerking hiervan is ruimte nodig. De ecologische voetafdruk geeft inzicht in de

hoeveelheid land (mondiale hectares) die jaarlijks nodig is voor de menselijke consumptie. De grootte van de ecologische voetafdruk van een mens hangt dus af van de leefgewoonten van die mens.

Per mens is op basis van een eerlijke verdeling 1,8 mondiale hectare beschikbaar. Wereldwijd gebruikt de mens nu per persoon 2,7 hectare. Een gemiddelde Nederlander gebruikt zelfs 6,3 hectare (bron: Wereld Natuur Fonds)! Op dit moment heeft de mensheid dus anderhalve Aarde nodig om te produceren wat ze in één jaar gebruiken. De mens vraagt dus meer van de Aarde dan ze kan bieden. Hierdoor komen ook de natuur en soortenrijkdom onder druk te staan en erven volgende generaties een Aarde die steeds minder leefbaar wordt. Volgens berekeningen van Ecolife staat de ecologische voetafdruk van de gemiddelde Nederland van 6,3 hectare gelijk aan ongeveer 110.000 kW.

De noodzaak voor de nieuwe windmolen heeft louter duurzame en ecologische redenen. Door zo veel mogelijk energieneutraal te wonen trachten de initiatiefnemers hun ecologische voetafdruk zo beperkt mogelijk te houden. De nieuwe windmolen verlaagt de ecologische voetafdruk van de initiatiefnemers drastisch ten opzichte van de huidige windmolen. Alle inspanningen moeten daarnaast leiden tot een motivatie voor anderen om ook energiebewuster en meer in harmonie met de natuur te gaan leven. Laten zien dat het ook anders kan. Economisch gewin is daarom nadrukkelijk geen beweegreden voor de realisatie van de windmolen.

De ashoogte van de nieuwe windmolen zal maximaal 30 m bedragen met een wiekdiameter van 15 m, de totale hoogte (tiphoogte) bedraagt daarmee 37,5 m. Het maaiveld is gelegen op 27,1 m +NAP. De tiphoogte ligt daarmee op 64,6 m +NAP. De tiphoogte van de windmolen is daarmee niet hoger dan 65 m +NAP, dit in verband met een mogelijke radarverstoring van militaire vliegvelden. De nieuwe windmolen is net als de huidige windmolen een molen van klein formaat. Verwachte opbrengst bedraagt 25.000 kW per jaar.

De mast van de windmolen willen de initiatiefnemers voorzien van zonnepanelen die met de zon mee zullen draaien die samen met een zonneboilersysteem tevens voorzien in de warm waterbehoefte. Daarbij staat vormgeving, inpassing in het landschap op een zeer hoog niveau en moet het ook nog een kunstwerk zijn. Mensen moeten geprikkeld worden door het totaalbeeld.

De windmolen ligt, net zoals het gehele plangebied, ver van omwonenden af en zal dus geïsoleerd in het landschap komen te liggen. Daarbij zal het een opvallend element zijn, waarbij het storende aspect (landschapsvervuiling) zo veel mogelijk te niet zal worden gedaan door de situering tegen de bosrand / wegbeplanting.

3.4 Betonblokken als erfafscheiding

Voor de bouw van de onderlandse woning is zo veel mogelijk gebruik gemaakt van reeds gebruikte materialen (recycling). In dit duurzame gedachtegoed willen de initiatiefnemers een soortgelijke erfafscheiding maken van oude en verweerde betonblokken. Deze betonblokken hebben tot voor kort geleden gelegen in de Maas bij de sluis van Belfeld-Baarlo. Die zijn daar rond 1926 gemaakt en op de bodem van de sluis gelegd. Nu het sluisencomplex vernieuwd wordt zijn de betonblokken daar overbodig geworden. De betonblokken zijn door hun vroegere gebruik verweerd en hebben daardoor een bijzondere en authentieke uitstraling, welke perfect past bij het totaalproject van de onderlandse woning en de natuurlijke inrichting.

Door de betonblokken deels op te stapelen aan de randen van het perceel geven zij niet alleen de duidelijke fysieke grens weer van de locatie, maar geven zij ook het woonperceel vorm. Conform het vigerende bestemmingsplan mogen deze betonblokken tot een hoogte van maximaal 2 meter hoog opgestapeld worden, als zijnde een erf- en terreinafscheiding. Vanwege de verdere unieke invulling van het plangebied (onderlandse woning, windmolen en priël) willen de initiatiefnemers de betonblokken hoger kunnen opstapelen dan 2 meter

zoals in het vigerende bestemmingsplan wordt toegestaan. De beoogde hoogte van de gestapelde betonblokken bedraagt maximaal 3 meter. Met deze hoogte wordt aangesloten bij de maximale hoogte van sleufsilo's bij agrarische bedrijven, die ook vaak een afscheiding vormen richting het buitengebied.

Het is niet de bedoeling het gehele perceel te omringen met een hoge muur van betonblokken. Uitsluitend op sommige plekken wordt de hoogte maximaal 3 meter, dit om bij te dragen aan de totale kunstzinnige vormgeving van het plangebied maar ook om het uitzicht vanuit de woning op het omringende buitengebied te behouden. Het woonperceel is gelegen in het buitengebied, het is dan ook niet de bedoeling een hoge muur op de perceelsranden op te richten die tot een benauwend karakter van het woonperceel zou leiden. Behoud van zichtlijnen naar het omringende buitengebied en het luchtige karakter zijn belangrijk. In onderhavig bestemmingsplan is daarom opgenomen dat de hoogte van 3 meter maar geldt voor circa de helft van de zijdelingse en achterste perceelsgrenzen. Vanuit het omringende landschap wordt de woning dus niet verstopt achter een muur. De hoger opgestapelde delen van de muur dragen bij aan de kunstzinnige en unieke invulling van de locatie. Bij de hoofdentree van het perceel zullen pilaren tot een hoogte van 4 m gestapeld worden als een herkenbaar punt voor de ingang (grondoppervlak per pilaar (in totaal 2 stuks, aan weerszijden ingang) 1,5 * 1,5 m).

Afbeelding 14. Impressie van hoe de betonblokken als erfafscheiding zullen dienen voor het woonperceel

Aan flora en fauna wordt de kans geboden zich in de spleten en kieren van de betonblokken te vestigen en nestelen, denk hierbij aan vleermuizen, vogels, bijen, mossen en grassen, maar ook konijnen en de vele padden in de omgeving kunnen hier een plek vinden. Deze bijzondere vorm van erfafscheiding past bij de duurzame en ecologische filosofie van de locatie en zal een bijzonder element zijn. Door de aardse kleur, later begroeid met grassen, mossen en bloemen, vormt het toch een geheel met de omgeving en de natuur. Deze levende muur is daardoor een verrijking voor de omgeving.

Vanuit de omgeving is straks deels een muur zichtbaar van op sommige plekken 3 meter hoog. Door de aardse tinten (grijs en bruin) van de betonblokken vormt de muur een niet storend element in het landschap tegen de achtergrond van de aangrenzende bosrand en het onbebouwde agrarische gebied. Voor omwonenden, die allen op grote afstand van het plangebied wonen, leidt de hogere erfafscheiding niet tot een schaduwwerking in de woning.

Verspreid over het terrein worden dan diverse streekeigen bomen en struiken aangeplant voor een groene en rustieke uitstraling.

3.5 Oprichten prieel

Op het woonperceel is een terras in een ronde vorm aangelegd. Initiatiefnemers willen dit terras verfraaien met een prieelvormige transparante constructie met een maximale hoogte van 12 m. Samen met de onderlandse woning, de betonblokken en de windmolen is sprake van een kunstzinnige en ecologische inrichting van het woonperceel. Het prieel maakt het totaalbeeld af en zal tot de verbeelding spreken.

Het prieel is een transparante constructie, welke begroeid zal gaan worden met klimplanten zodat allerlei vogels en insecten zich er in kunnen vestigen. De bladeren van de klimplanten zorgen tegelijkertijd voor een schaduwwerking en dus verkoeling op het terras op een warme zomerdag. Uiteindelijk zal als het ware een soort groene koepel ontstaan, wanneer het prieel geheel wordt overwoekerd door de klimplanten na een aantal jaren.

De groene koepel is niet hoger dan de bomen van de wegbeplanting langs De Hoef en de bomen op het Landgoed Leunen. Vanuit het omliggende landschap is daarom geen sprake van een aantasting van de landschappelijke kwaliteit, maar juist door het kunstzinnige karakter wel van verrijking van het landschap.

Initiatiefnemers hopen met hun ecologische, energieneutrale en duurzame wijze van bouwen, wonen en leven anderen te inspireren hetzelfde te doen. Deze uitzonderlijke plek moet een ontmoetingsplek kunnen zijn voor duurzame bouwers, natuurliefhebbers en alle andere geïnteresseerden. De initiatiefnemers geven dan ook regelmatig rondleidingen en er is een website in constructie om meer mensen ideeën op te laten doen en te motiveren om samen met de natuur te werken. Het educatieve gebruik willen de initiatiefnemers ook in de toekomst voortzetten. Onder het prieel, op het ronde terras, kunnen de mensen dan nog gezellig napraten over hetgeen ze gezien hebben onder het genot van een drankje. Landgoed Leunen en het bos- en natuurgebied Breehei zijn beide opengesteld voor publiek, er lopen initiatieven om tot een gezamenlijke ontwikkeling van het gebied te komen. Tevens maken veel fietsers gebruik van De Hoef, welke allemaal potentiële belangstellenden kunnen zijn voor het duurzaam leven.

Door de gemeente Venray is reeds een bouwvergunning afgegeven voor het realiseren van een bijgebouw bovenop de rand van het ronde terras in de vorm van een bijenstal. Deze bijenstal moet nog gerealiseerd worden. Het prieel wordt deels in dit bijgebouw verwerkt.

4 BELEID

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de op het plangebied van toepassing zijnde beleidskaders behandeld. In de volgende paragraaf wordt ingegaan op het van toepassing zijnde rijksbeleid. In de daarop volgende paragraaf komt het provinciaal beleid aan bod. In paragraaf 4.4 volgt het gemeentelijke beleid.

4.2 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) door de rijksoverheid vastgesteld. In de SVIR staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Zo beschrijft het kabinet in de SVIR in welke infrastructuurprojecten het de komende jaren wil investeren. Provincies en gemeentes krijgen meer bevoegdheden bij ruimtelijke ordening. De rijksoverheid richt zich louter op nationale belangen.

De SVIR gaat in grote mate uit van decentralisatie van verantwoordelijkheden. De provincies en gemeenten hebben meer ruimtelijke en mobiliteitsbeleid bevoegdheden gekregen. Bijvoorbeeld op het gebied van landschappen, verstedelijking en het behoud van groene ruimte. Provincies en gemeenten zijn volgens het kabinet beter op de hoogte van de situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties. Daardoor kunnen zij beter afwegen wat er in een gebied moet gebeuren.

In de SVIR schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. De SVIR laat daarbij een sterke focus zien op het herstel van de economie met prioriteit bij de ontwikkeling van de mainports Amsterdam en Rotterdam, de brainport Eindhoven en de greenports met bijbehorende achterlandverbindingen. Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR drie rijksdoelen geformuleerd:

- de concurrentiekracht vergroten door de ruimtelijk-economische structuur van Nederland te versterken. Dit betekent bijvoorbeeld een aantrekkelijk (internationaal) vestigingsklimaat;
- de bereikbaarheid verbeteren;
- zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

Voor deze drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal benoemd, waarmee het rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

Voor de vergroting van het woonperceel is één nationaal belang van toepassing. Voor een goede milieukwaliteit moet de kwaliteit van bodem, water en lucht minimaal voldoen aan de (internationaal) geldende norm(en). De gezondheid van de burgers dient te worden beschermd tegen negatieve milieueffecten.

Het rijk beschermt en verbetert de waterkwaliteit door het treffen van fysieke maatregelen, het uitgeven van vergunningen en handhaving. Luchtkwaliteit, geluidsoverlast, wateroverlast, waterkwaliteit, bodemkwaliteit en het transport van gevaarlijke stoffen kennen een grote samenhang met de andere nationale belangen. Om toekomstige kosten en maatschappelijke schade te voorkomen, moeten bij ruimtelijke en infrastructurele ontwikkelingen de milieueffecten worden afgewogen.

Daarnaast, specifiek voor de nieuwe windmolen, is ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie als nationaal belang aangemerkt in de SVIR.

Het rijk stelt dat op het gebied van energie dat voor de opwekking en het transport van energie voldoende ruimte gereserveerd moet worden. Het aandeel van duurzame energiebronnen als wind, zon, biomassa en bodemenergie in de totale energievoorziening moet omhoog.

Op dit bestemmingsplan zijn geen directe rijksdoelen van toepassing.

Gevolgen en effecten op de kwaliteit van bodem, water en lucht zijn afgewogen in het licht van de ontwikkeling (zie hoofdstuk 5). Uit de beoordeling blijkt dat de diverse ontwikkelingen binnen het plangebied geen nadelige effecten hebben op of ondervinden van bodem, water en lucht.

Met het vergroten van de windmolen wordt voldaan aan het nationale belang om ruimte te bieden aan een meer duurzame energievoorziening.

Verder heeft het gestelde in dit bestemmingsplan betrekking op provinciale en gemeentelijke belangen. De ontwikkelingen zijn van een dermate kleinschalige omvang dat deze op rijksniveau geen betekenis hebben. Dit houdt in dat met het initiatief geen beperkingen vanuit de SVIR gelden.

Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' geïntroduceerd. Het doel is een goede ruimtelijke ordening te bereiken door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden en daarnaast ondersteunt het gemeente en provincie in de vraaggerichte programmering van hun grondgebied. Dat betekent dat overheden nieuwe stedelijke ontwikkelingen moeten motiveren met oog voor de onderliggende vraag in de regio, de beschikbare ruimte binnen het bestaande stedelijke gebied en een multimodale ontsluiting.

Vraaggerichte programmering en realisering van verstedelijking door provincies, gemeenten en marktpartijen is nodig om groei te faciliteren, te anticiperen op stagnatie en krimpregio's leefbaar te houden. Ook dient de ruimte zorgvuldig te worden benut en overprogrammering te worden voorkomen. Om beiden te bereiken is daarom de kaderstellende ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Gesteld wordt dat sprake dient te zijn van een regionale behoefte, die bij voorkeur binnen het bestaande stedelijk gebied van de regio kan worden voorzien. Dit door bijvoorbeeld benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins.

In het voorliggende geval is sprake van een uitbreiding van een woonbestemming in het buitengebied, waarbij diverse ontwikkelingen binnen de woonbestemming plaatsvinden. Daar de ontwikkelingen plaatsvinden bij een bestaande woning is er geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in de ladder voor duurzame verstedelijking. De ontwikkelingen zijn dan ook niet in strijd met de vereisten van de ladder voor duurzame verstedelijking.

4.3 Provinciaal beleid

POL2014

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten van Limburg het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de Omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

De provinciale ruimtelijke ambitie komt voort uit de Limburgagenda: een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg; om er naar toe te gaan en vooral ook om er te blijven. In het POL staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren

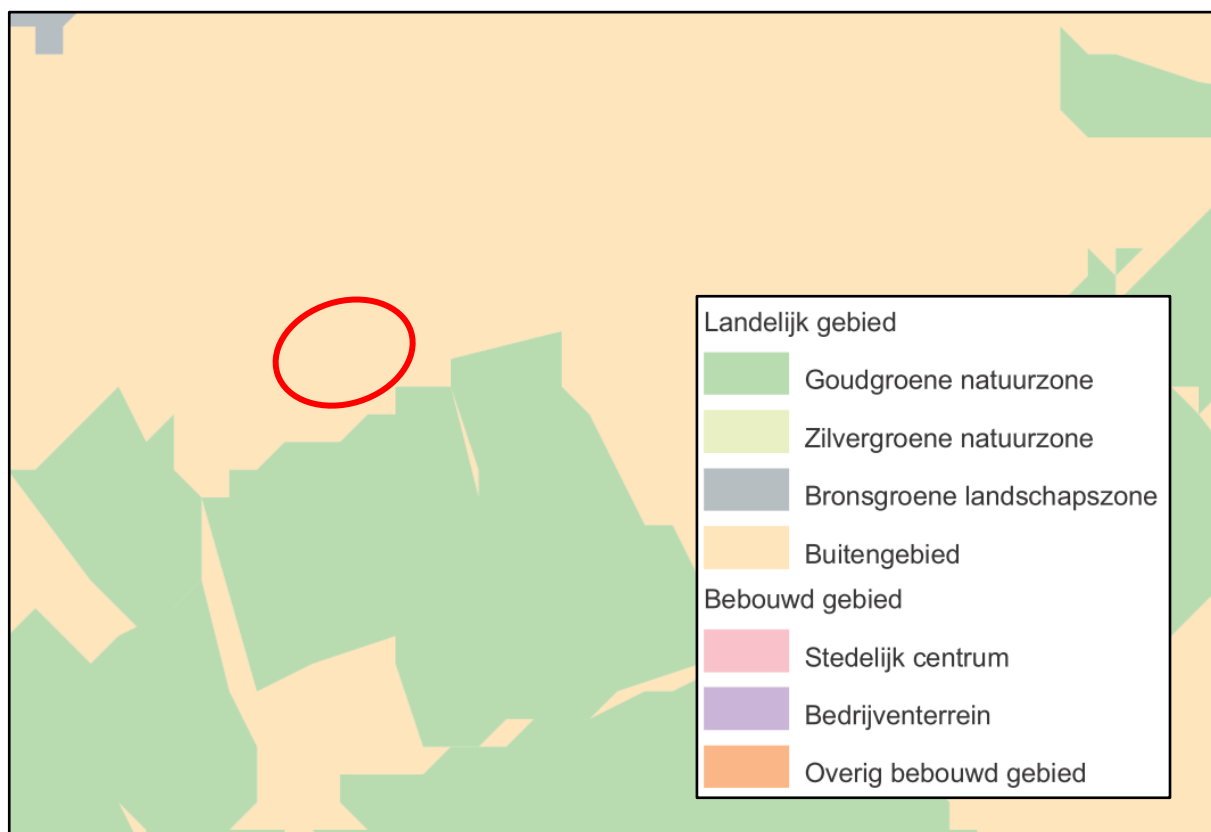
en arbeidskrachten, de fundamenteel veranderende opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering.

Aan het provinciaal omgevingsbeleid ligt een aantal principes ten grondslag: kwaliteit staat daarbij centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen.

Het landelijk gebied in Limburg is heel aantrekkelijk. Dat wil de provincie graag zo houden. Niet voor niets is een leidend principe in dit POL 'meer stad, meer land'. Reden om bijzonder terughoudend te zijn met nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied.

Het landelijk gebied wordt geconfronteerd met een aantal stevige opgaven en vraagstukken die in het POL om antwoord vragen zoals de klimaatopgave (die zich vertaalt in vraagstukken op het gebied van hoogwaterveiligheid en regionale wateroverlast én van watertekorten en droogte), biodiversiteitsopgave, waterkwaliteitsopgave en opgaven in de watervoorziening. Belangrijk is ook om ruimte te bieden aan de economische sectoren die nauw met dat landelijk gebied verbonden zijn. De land- en tuinbouw, deels intensief en grootschalig, deels juist kleinschalig met een tendens naar verbreding met niet-agrarische nevenfuncties. En daarnaast ook onderdelen van de vrijetijdseconomie. Ook het leegstandsvraagstuk speelt nadrukkelijk in het landelijk gebied, vooral in Noord- en Midden-Limburg. Daar wordt de komende jaren een hausse aan vrijkomende agrarische bedrijfsbebouwing verwacht.

De kwaliteit van (de activiteiten in) het landelijk gebied draagt bij aan een aantrekkelijk woon- en leefklimaat in de steden en dorpen. Het aantrekkelijker en toegankelijker maken van het landelijk gebied voor toerisme en recreatie betekent overigens niet alleen dat agrariërs rekening houden met toeristen / burgers, maar zeker ook dat burgers worden aangesproken op begrip voor de bedrijfsvoering van agrariërs.

Afbeelding 15. Uitsnede kaart zonering Limburg

De grote variatie in omgevingskwaliteiten is een kenmerk en sterk punt van Limburg. Om daaraan recht te doen, worden in het POL zeven globaal afgebakende gebiedstypen onderscheiden. Dit zijn zones met elk een eigen karakter, herkenbare eigen kernkwaliteiten, en met heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. Het plangebied is gelegen in de zone 'buitengebied'. Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing. Beleidsmatig worden hier de volgende accenten gelegd:

- ontwikkelingsmogelijkheden voor nieuwe bedrijfslocaties landbouw;
- terugdringen milieubelasting vanuit landbouw;
- kwaliteit en functioneren ondergrond.

Behoud en versterking van de kenmerkende kwaliteiten en afwisseling van het landschap, in combinatie met het ruimte bieden aan ontwikkelingen die bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit en identiteit van dat landschap. De kwaliteit van het landschap is van groot belang voor een aantrekkelijk woon-, werk- en vestigingsklimaat en als motor voor de vrijetijdseconomie. De provincie legt in haar landschapsaanpak de focus op de landschappelijke kwaliteit van:

- de goudgroene en zilvergroene natuurzones
- de bronsgroene landschapszone
- het Maasdal
- het Nationaal landschap Zuid-Limburg

Dit zijn de landschappen van provinciaal belang. In deze gebieden is sprake van een gezamenlijke regie van provincie en gemeenten.

Organisaties, bedrijven en burgers zullen het landschap van Limburg vooral waarderen en energie steken in het behoud en ontwikkeling ervan, als ze dat landschap ook echt kunnen beleven, ervan kunnen genieten en kennis erover opdoen.

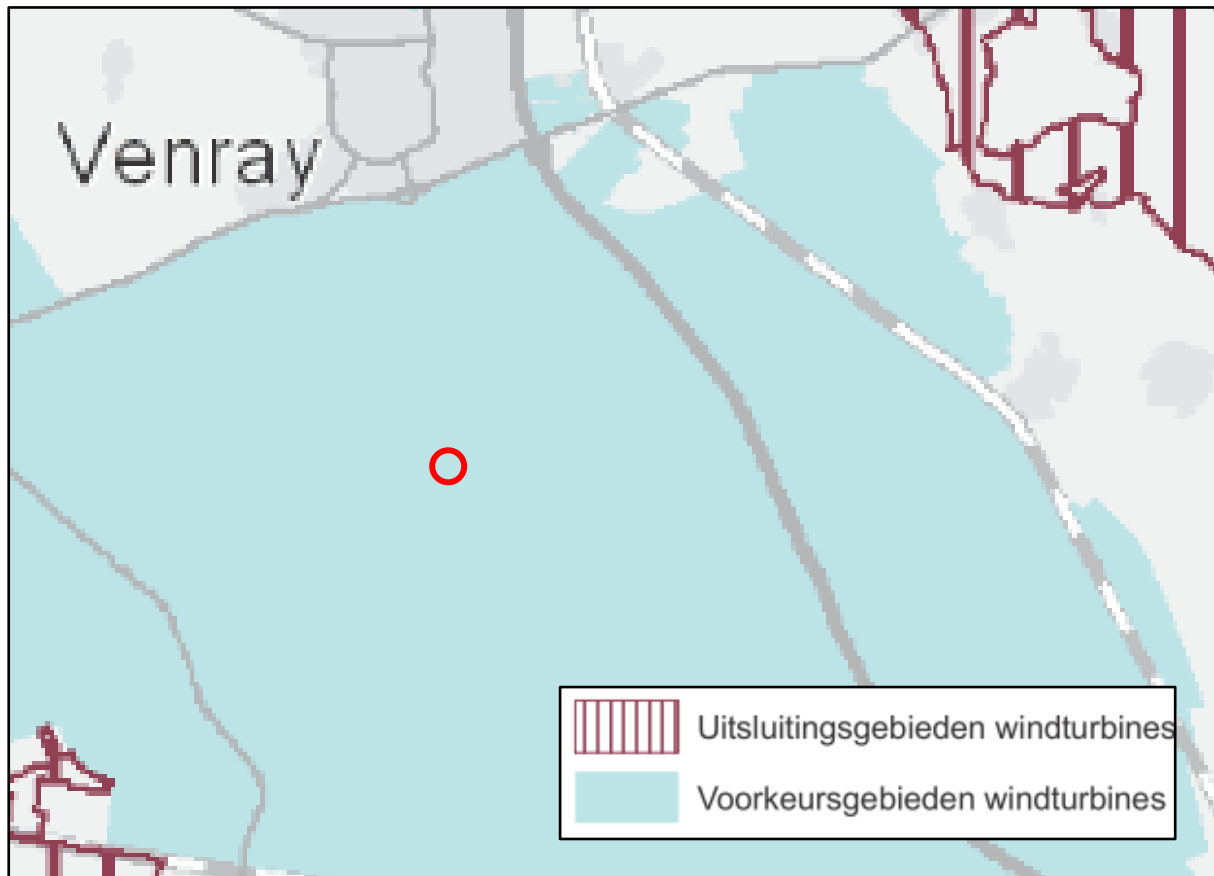
De provincie zet dan ook in op educatie, gegevensontsluiting, kennisondersteuning en op de ontwikkeling van nieuwe belevingsmogelijkheden.

In het buitengebied ligt het primaat niet op het wonen. Toch bevinden er zich in het buitengebied vele woningen, zo ook de bestaande woning De Hoef 14. Het POL2014 zegt niet veel over bestaande woningen, wel over nieuwe woningen, welke in principe niet zijn toegestaan in het buitengebied.

Een van de provinciale ambities is een voortreffelijk woon- en leefklimaat, waar mensen zich prettig voelen. Het functioneren van de Limburgse woningmarkt acht de provincie van eminent belang voor de realisatie van een voortreffelijk woon- en leefklimaat. De woningvoorraad biedt voldoende mogelijkheden voor doorstromingen, is toekomstbestendig en kan flexibel inspelen op (veranderende) woonwensen. Het provinciale beleid is daarom gericht op het realiseren van woonwensen en het nastreven van een voortreffelijk woon- en leefklimaat. Het vergroten van het woonperceel met het doel het woongenot van de initiatiefnemers te vergroten kan op medewerking rekening van het provinciale beleid. Voor omliggende functies hebben onderhavige ontwikkelingen gezien de omvang en geïsoleerde ligging geen nadelige effecten voor het woon- en leefklimaat.

Bij wonen in het buitengebied of ontwikkelingen bij wonen in het buitengebied is het behoud en versterking van de landschappelijke kwaliteit van groot belang. Alhoewel het plangebied niet gelegen is in een gebied van provinciaal belang, is behoud en versterking van het landschap een pré. Door de ontwikkelingen wordt de landschappelijke karakteristiek ter plaatse niet aangetast (behoud). Belangrijkste reden hiervoor is de ligging van het plangebied tegen de bosrand aan waardoor de locatie als het ware wordt opgenomen in of onderdeel uitmaakt van het bos en de openheid niet wordt aangetast. Daarnaast wordt de locatie op een passende en

kunstzinnige wijze ingepast in het landschap, niet alleen door de betonblokken en het prieel, maar ook door de aanplant van opgaande streekeigen beplanting (versterking).

Afbeelding 16. Uitsnede kaart energie

Het POL2014 beschrijft ook de gemaakte beleidskeuzen met betrekking tot windenergie in de provincie Limburg. De provinciale aanpak voor nieuwe windturbines met een ashoogte van 25 m of meer bestaat uit een combinatie van een realisatiestrategie (hoe) en plaatsingsvisie (waar). De provincie streeft naar het maximaliseren van het maatschappelijk effect van windenergie door participatie van belanghebbenden in het planproces en de realisatie van windturbines. Gemeenten nemen het voortouw om te komen tot ruimtelijke plannen die de plaatsing van windturbines mogelijk maken. Er wordt daarbij rekening gehouden met bestaande initiatieven of initiële projectideeën.

Een aantal typen gebieden leent zich het best voor de plaatsing van windturbines. De provincie stimuleert dan ook dat nieuwe ontwikkelingen met name plaatsvinden in:

- grootschalige landschappen in de jonge Peelontginningen van Midden- en Noord-Limburg;
- gebieden aan de provinciegrens waar reeds turbines staan opgesteld;
- grotere industrieterreinen en ontwikkelingsgebieden voor veehouderij en glastuinbouw;
- daar waar clusters van tenminste 6 turbines kunnen worden opgesteld.

Het plangebied is gelegen in het grootschalige landschap van de Peelregio, waardoor op basis van de provinciale richtlijnen ter plaatse windmolens zijn toegestaan.

4.4 Gemeentelijk beleid

Ontwikkelingsperspectief Venray 2015

In het Ontwikkelingsperspectief is een visie gegeven voor welke koers de gemeente Venray in de toekomst gaat varen en dient als gemeentelijke structuurvisie (vastgesteld d.d. 23 september 2008). Het ontwikkelingsperspectief is een perspectief voor de middellange termijn. De tijdshorizon is 2015, met een doorkijk naar 2020 / 2030. Het Ontwikkelingsperspectief vormt voor het gemeentebestuur het vertrekpunt voor de afweging bij concrete beslissingen en voor de inzet van bestuurlijke uitvoeringsinstrumenten, zoals het formuleren van beleid, het vaststellen van plannen, het opstellen van uitvoeringsprogramma's met daarbij behorende prioriteiten en inzet van menskracht en het beschikbaar stellen van financiële middelen.

Het beleidsstuk heeft als doel de ruimtelijke, economische en maatschappelijke ontwikkeling van Venray te begeleiden en de regiefunctie van de gemeente vorm te geven. De kenmerken van het Ontwikkelingsperspectief Venray zijn:

- selectiviteit;
- integraliteit;
- uitvoeringsgericht;
- ambities van de gemeente;
- veranderende rol van de gemeente;
- basis voor ontwikkelingsplanologie.

Het fundament voor het ontwikkelingsperspectief is gelegd in de verkenningennota en de doelstellingennota. In de verkenningennota zijn de ontwikkelingen en trends in beeld gebracht, en is een opsomming gegeven van de belangrijkste opgaven en knelpunten. In de doelstellingennota is op basis van de discussie over verschillende mogelijke toekomstrichtingen voor Venray een koers voor de langere termijn bepaald. Deze koers is vastgelegd door middel van een aantal doelstellende uitspraken. Deze uitspraken geven vervolgens richting aan het structuurbeeld voor de gemeente Venray, en bepalen ook de keuzes die voor de stad, de kerkdorpen en het buitengebied zijn gemaakt. De doelstellingen die van belang zijn voor deze ontwikkelingen worden hieronder kort toegelicht:

1. De waterhuishoudkundige aspecten worden op evenwichtige wijze meegenomen bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen en projecten;
2. Duurzaamheidsaspecten zullen in een vroegtijdig stadium worden meegenomen bij plannen en projecten;
3. Venray kent verschillende landschappen, met eigen kenmerken en kwaliteiten. Nieuwe functies die niet passen binnen het bestemmingsplan buitengebied kunnen onder voorwaarden toch worden toegestaan indien ze passen bij de kwaliteiten van het landschap.
4. Het concept van het landelijk wonen wordt als potentieel te ontwikkelen woonmilieu voor de dorpen nader onderzocht.

Doordat de ontwikkelingsrichting van Venray in hoofdlijnen is neergezet, is niet specifiek genoemd over deze specifieke ontwikkelingen binnen het plangebied. Over de hoofdlijnen die toch betrekking hebben op de ontwikkelingen kan het volgende worden gesteld:

- Ad. 1. Het overtollige hemelwater dat valt op de bebouwing wordt naar ondergrondse watertanks geleid. Dit hemelwater fungeert als gebruikswater in de woning. Dit is een reeds bestaand systeem dat door onderhavige initiatieven niet zal worden gewijzigd. Het hemelwater dat zal vallen op de overige elementen (zoals de erfafscheiding of het ronde terras) wordt naar het maaiveld geleid alwaar het kan infiltreren in de bodem. Op deze manier wordt voldaan aan de gemeentelijke eis om zorgvuldig om te gaan met water.

- Ad. 2. Nagenoeg het gehele project wordt uitgevoerd in het kader van duurzaamheid. Bestaande elementen van de woning refereren hier reeds aan, zijnde het onderlandse karakter, het hergebruik van hemelwater, het zelf kweken van groenten in de kas en het werken met bijen. Het doel van de initiatiefnemers is om zo energieneutraal te leven (het verkleinen van hun eigen ecologische voetafdruk). Duurzaamheid voorziet in maatregelen om energiezuinigheid te bevorderen en het gebruik van milieuvriendelijke en duurzame (bouw)materialen. Met het vergroten van de windmolen wordt de totale energiebehoefte van de locatie op een duurzame wijze opgewekt. Duurzaamheid ziet ook toe op hergebruik van (bouw)materialen. Dit is voorzien met het hergebruik van de betonblokken als erfafscheiding.
- Ad. 3. In dit geval wordt allereerst nadrukkelijk opgemerkt dat er geen sprake is van een nieuwe functie. De ontwikkelingen vinden plaats bij een bestaande woning in het buitengebied. Het onderlandse karakter en het karakter als Wehrmachtshuisje maken de locatie tot een bijzonder en uniek ensemble. De geïsoleerde ligging van het plangebied versterkt dit nog eens. De ontwikkelingen binnen het plangebied zijn gestoeld op een zo duurzame en ecologische invulling van het woongenot van de initiatiefnemers. Geheel in harmonie met de natuur wonen is daarbij erg belangrijk. Het duurzame en ecologische wonen is daarbij in evenwicht met het wonen op kunstzinnige wijze, met respect voor het omliggende landschap. De nieuwe erfafscheiding, uitgevoerd met betonblokken, versterkt het unieke beeld van de locatie, maar tast de identiteit van het landschap nauwelijks aan. Gelegen aan de rand van het bos is een hogere erfafscheiding nauwelijks zichtbaar. Daarnaast worden de betonblokken vanwege het aardse karakter en de grijze kleur opgenomen in de omgeving. Het gehele woonperceel wordt na afronding van de woning beplant met streekeigen bomen en struiken. Opvallend element in het plangebied is de windmolen die vervangen wordt door een groter exemplaar. Windmolens zijn in het landschap altijd opvallende elementen, maar door de ligging tegen de bosrand wordt in dit geval zo veel mogelijk aangesloten bij de bestaande landschapskarakteristiek. De karakteristieke openheid van de omliggende landbouwgronden blijft behouden door de situering van de windmolen aan de bosrand.
- Ad. 4. De vraag naar landelijke woonomgevingen is omvangrijk, zo blijkt uit onderzoek van het Ruimtelijk Planbureau. Kenmerkend voor het landelijk wonen zijn de rust, de ruimte, de groene en veilige woonomgeving en de lage woningdichtheid. Een woonperceel met een oppervlakte van 850 m² in het landelijke gebied is relatief klein te noemen, terwijl het ruimtelijk wonen in het landelijke gebied een van de kenmerken is van het landelijke wonen. Bij het legaliseren van de vergroting van het woonperceel is geen sprake van het realiseren van een nieuwe woning. Van extra verstedelijking is derhalve geen sprake. Vergroting van een bestaand woonperceel past daarom binnen deze doelstelling.

Structuurvisie Bijdrage Ruimtelijke Ontwikkeling gemeente Venray 2011

Het in de 'Structuurvisie Bijdrage Ruimtelijke Ontwikkeling gemeente Venray 2011' vastgelegde kwaliteitsbeleid omtrent een bijdrage Ruimtelijke Ontwikkeling is gebaseerd op de gedachte dat ruimtelijke ontwikkelingen (bouwactiviteiten) leiden tot verlies aan ruimtelijke kwaliteit en dat dit verlies moet worden gecompenseerd. Achterliggend doel is het behoud en waar mogelijk versterking van de (groene) kwaliteiten van zowel het buitengebied als het stedelijk gebied.

De gemeente Venray vindt het belangrijk dat het buitengebied van Venray waarin de landbouw, de natuur en recreatie een hoofdplaats hebben, vitaal en aantrekkelijk blijft. Het beleid moet ertoe leiden dat het buitengebied landschappelijk en ecologisch waardevoller wordt en daardoor gelijktijdig ook meer kwaliteit te bieden heeft voor mens, plant en dier.

Tegelijkertijd zit het buitengebied niet 'op slot': er wordt ruimte geboden aan nieuwe en/of uitbreiding van bestaande economische functies. Achterliggend doel is dat het economische draagvlak van het buitengebied

wordt behouden waarmee een bijdrage wordt geleverd aan de leefbaarheid. Door nieuwbouw in beperkte mate toe te staan zodanig dat de ruimtelijke kwaliteit zo weinig mogelijk wordt aangetast, maar per saldo juist wordt versterkt. Met andere woorden: 'groen' staat voorop en 'rood' is een middel. De draagkracht van het gebied is bepalend voor de mate waarin nieuwe bebouwing kan worden toegevoegd.

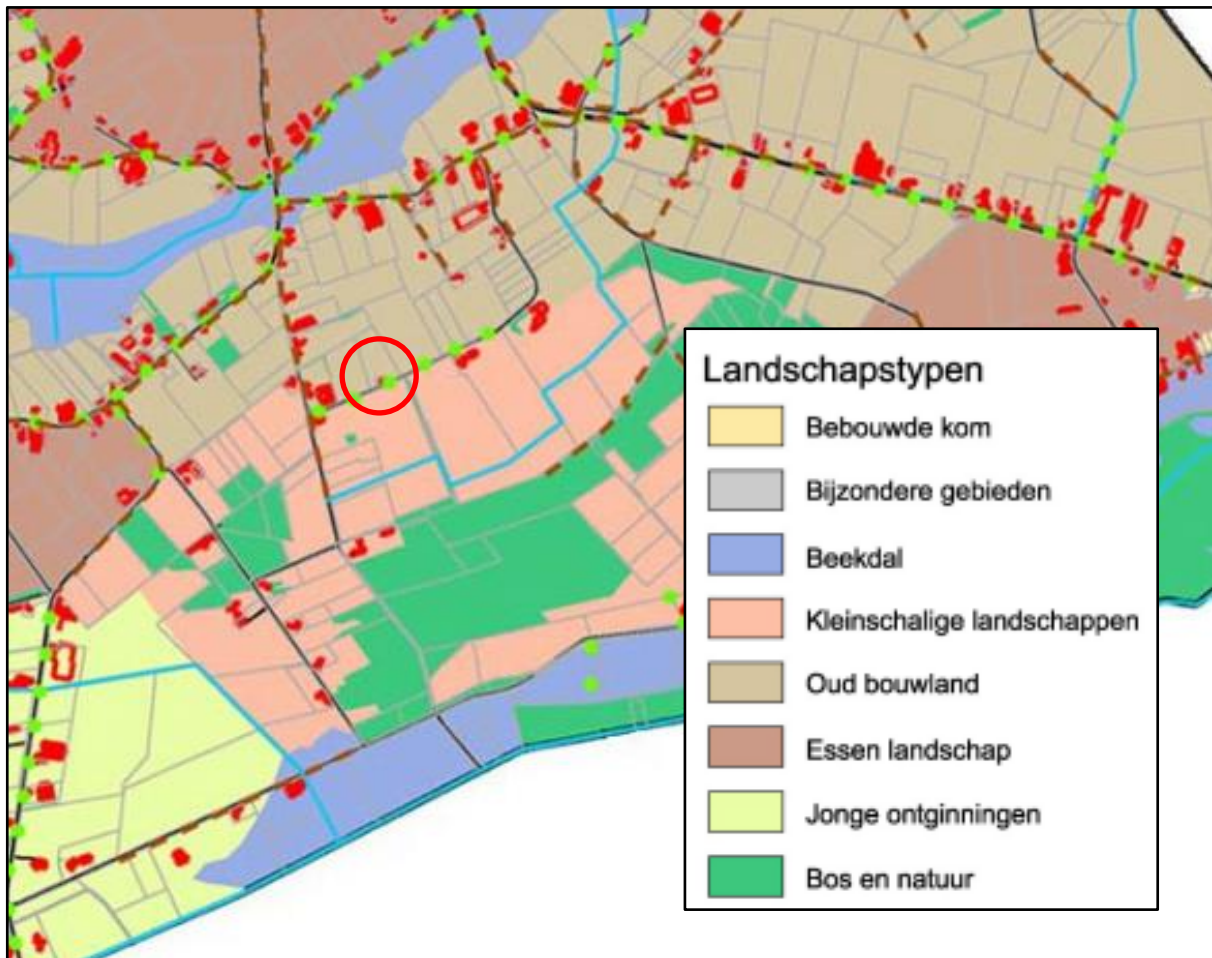
In dit geval is geen sprake van nieuwbouw, de ontwikkelingen vinden plaats bij een bestaande woning. De kaders gesteld in deze structuurvisie zijn hier daarom niet op van toepassing. Alhoewel de ontwikkelingen voorzien in rode functies (uitbreiden woonperceel, oprichten erfafscheiding, vergroten windmolen en realisatie prieel), vinden de ontwikkelingen plaats in relatie met 'groen'.

Ruimtelijk Kwaliteitskader buitengebied Venray

De gemeente heeft naast het vigerende bestemmingsplan twee andere beleidskaders vastgesteld: het Ruimtelijk Kwaliteitskader (RKK) en het beeldkwaliteitsplan. Het RKK geeft de randvoorwaarden aan waarbinnen een ruimtelijke ontwikkeling kan plaatsvinden. Het beeldkwaliteitsplan (BKP) gaat specifiek in op de ruimtelijke en esthetische randvoorwaarden die de gemeente stelt aan beeldkwaliteit. Kern van het Ruimtelijk Kwaliteitskader is de opvatting dat in het buitengebied zich steeds nieuwe ontwikkelingen voordoen. Deze dynamiek vraagt om enerzijds een visie waarmee wordt aangegeven welke ruimtelijke ontwikkelingen gewenst zijn. Anderzijds wordt erkend dat een ontwikkeling in het buitengebied de waarden van dit buitengebied kunnen worden aangetast. Een ontwikkeling is dan ook slechts mogelijk als tegelijkertijd deze waarden op een verantwoorde wijze worden behouden of worden omgevormd tot een nieuwe kwaliteit. De verwachting is dat met het Ruimtelijk Kwaliteitskader de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied zal vergroten. De ontwikkelingen in het buitengebied van gebouwen of andere versterking is onvermijdelijk om te zorgen dat de leefbaarheid blijft behouden. Het gaat om het creëren van economische ontwikkelingen in samenhang met de belangen rondom leefbaarheid en ruimte.

In het Ruimtelijk Kwaliteitskader zijn de ontwikkelingsmogelijkheden voor het buitengebied vastgelegd. De ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied veranderd voortdurend en de beleving kan sterk verschillen. Daarom is het belangrijk om vooraf vast te leggen wat onder ruimtelijke kwaliteit wordt verstaan, bijvoorbeeld: wat vinden we belangrijk om te behouden, welke kwaliteiten kunnen een toegevoegde waarde hebben, welke ontwikkelingsrichting is gewenst?

In het Ruimtelijk Kwaliteitskader is de ruimtelijke kwaliteit concreet uitgewerkt aan de hand van de landschappelijke structuur en elementen, de verkavelings- en bebouwingsstructuur en de functionele structuren. Het streefbeeld van Leunen, Veulen, Heide en Castenray is gericht op agrarische bedrijvigheid, intensieve veehouderij, akkerbouw en bijzondere functies. De landschappelijke structuur bestaat uit beekdalen, essen (Leunsch Veld), oud bouwland, kleinschalig landschap, jonge ontginningen en bos en heide. Er is sprake van veelal kleine verkavelingen in diverse richtingen, vooral op de essen en aan historische wegen. Overgang naar meer rechtlijnige verkavelingsstructuur van oud bouwland naar jonge ontginningen. Bebouwing heeft zich als een netwerk ontwikkeld vanuit Leunen op basis van het historische wegenpatroon. Diversiteit in grootschalige en kleinschalige bebouwing.

Afbeelding 17. Landschapstype van het plangebied: oud bouwland op overgang kleinschalig landschap

Conform de RKK streeft de gemeente naar een behoud van open buitengebied ter plaatse van het plangebied. Door de ontwikkelingen wordt de openheid niet aangetast. Belangrijkste reden hiervoor is de ligging tegen de bosrand aan waardoor het plangebied als het ware wordt opgenomen in of onderdeel uitmaakt van het bos. De uitbreiding van het woonperceel staat qua oppervlakte niet in verhouding tot de oppervlakte van het aanwezige open agrarische gebied.

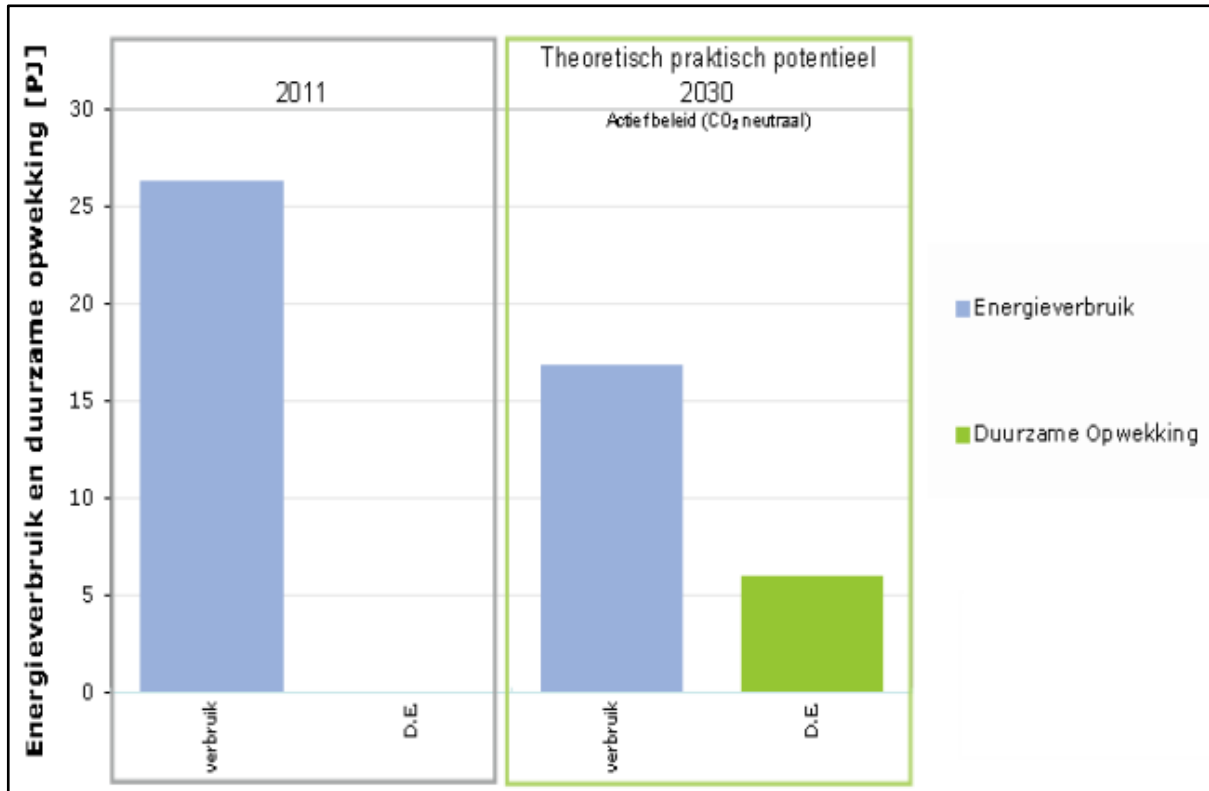
Gelet op de aard en omvang van de ontwikkelingen kan gesteld worden dat deze niet in strijd zijn met de doelstellingen van het Ruimtelijk Kwaliteitskader buitengebied Venray.

Energiestrategie 2030 voor de gemeenten Beesel, Venlo en Venray

De blijvende stijging van energieprijzen, de behoefte om voor de energievoorziening minder afhankelijk te zijn van andere landen en de verandering van het klimaat maken een transitie naar een duurzame energievoorziening met een lager energieverbruik noodzakelijk. Behalve dat er een noodzaak is biedt een energietransitie op lokaal niveau kansen doordat de winsten uit de waardeketen van energie in de regio blijven en daarmee de lokale economie versterken.

De gemeenten Beesel, Venlo en Venray voeren al verschillende jaren projecten uit om het energieverbruik in hun gemeenten te verminderen en duurzame initiatieven te bevorderen. De gemeenten willen de ervaring die zij de laatste jaren hebben opgedaan op gebied van energiebeleid en de samenwerking in het project 'Energie zonder Grenzen', het C2C-concept van de regio Venlo en het Omschakelconvenant voortzetten en intensiveren door het ontwikkelen van een gezamenlijke energiestrategie.

In de gemeenten Beesel, Venlo en Venray komen steeds meer initiatieven van de grond die als doel hebben om lokaal het energieverbruik te verminderen en het resterende deel duurzaam op te wekken. Al deze initiatieven worden getrokken door koplopers in de industrie, de agrarische sector en onder particulieren. Deze initiatieven zijn bijzonder waardevol voor het ontwikkelen van kennis en het leren van de samenwerking.

Afbeelding 18. Energiebesparingspotentieel en duurzame energiepotentieel Beesel-Venlo-Venray

Het energiebesparingspotentieel voor Beesel, Venlo en Venray in 2030 bedraagt circa 34% ten opzichte van het verbruik in 2011 en het potentieel dat duurzaam kan worden opgewekt in 2030 is circa 35% ten opzichte van het verbruik in 2030. Wanneer dit potentieel ten volle wordt benut, halveren de energiekosten tot 2030 ten opzichte van de huidige situatie (van 6,1 naar 2,8 miljard). Hier staan weliswaar investeringen in de energievoorziening tegenover van 1,4 miljard euro. Echter het resultaat is nog steeds 1,9 miljard euro die minder uitgegeven wordt aan de energievoorziening (t.o.v. huidige situatie). Het netto effect van actief energiebeleid, na correctie voor autonome ontwikkelingen, bedraagt 1,2 miljard euro tot 2030.

Om dit potentieel maximaal te kunnen benutten dienen alle partijen in de samenleving in actie te komen. De samenleving laat zich echter niet door de overheid sturen om energie te besparen of lokaal duurzaam op te wekken. Alleen wanneer inwoners en bedrijven eigen drijfveren ontwikkelen, komen initiatieven van de grond. Daarvoor moet er in de samenleving ruimte zijn die leidt tot creativiteit en innovatie van onderop. De overheid heeft daarin een rol als gelijkwaardige partner die samenwerkt en waar mogelijk faciliteert. De betrokkenheid van de overheid zorgt voor het aanjagen en versnellen van de gewenste ontwikkelingen.

Vanuit dit perspectief kiezen de gemeenten Beesel, Venlo en Venray voor een strategie gericht op:

- Het zichtbaar maken van economische kansen waardoor deze ten volle benut kunnen worden;
- Mobiliseren van de samenleving door partijen bij elkaar te brengen en netwerkvorming;
- Faciliteren van de initiatieven van onderop.

Hierbij ligt het accent op 'grote klappers' maken, pareltjes vinden, synergie zoeken en betrouwbaarheid tonen.

De gemeente is voor het op gang brengen van de energietransitie afhankelijk van andere partijen. Een gemeente heeft daarom baat bij het stimuleren van burgerinitiatieven en ondernemerscollectieven. Hoewel de gemeenten nog aan het begin staan van de energietransitie, vormen deze en andere initiatieven een goede basis voor opschaling naar andere sectoren en wijken in de gemeenten. Het gevolg is dat er een breed draagvlak onder bedrijven en particulieren ontstaat in de gemeenten die ervoor zorgen dat de nu nog relatief kleinschalige initiatieven mainstream worden.

De energiestrategie focust in eerste instantie op energiebesparing vanwege de simpele reden dat energie die niet gebruikt wordt ook niet duurzaam hoeft te worden opgewekt. Door minder energie te verbruiken is energieneutraliteit gemakkelijker te bereiken. Daarnaast is een forse uitbreiding van de opwekcapaciteit voor duurzame energie onmisbaar. Dit kan door zonne-energie, windenergie, bio-energie en aardwarmte.

Windenergie is de goedkoopste beproefde manier om duurzame energie op te wekken. Bovendien beschikt de overheid over relatief veel invloed om windparken te kunnen realiseren. Tegelijkertijd is duidelijk dat een deel van de bevolking moeite heeft met windmolens en in staat is om initiatieven langdurig tegen te houden. De weerstand wordt vaak veroorzaakt doordat initiatieven tot stand komen zonder betrokkenheid van omwonenden. Indien omwonenden worden betrokken (en ook kunnen profiteren van de opbrengsten) blijkt er vaak minder weerstand te zijn.

Met deze energiestrategie schetst de gemeente Venray een duidelijk toekomstbeeld. Het energiebesparingspotentieel is niet alleen een verduurzaming ten behoeve van het energieverbruik, het levert op termijn een enorme kostenbesparing. De gemeente hoeft daarbij niet zelf koploper te zijn. Sterker nog, kleine, op zich zelf staande particuliere initiatieven is een van de drijfveren voor de energiestrategie. Het initiatief tot vergroten van de windmolen voldoet mede daardoor aan de energiestrategie. Windenergie wordt als een zeer goedkope manier gezien van energieopwekking. De weerstand tegen windenergie is vaak gestoeld doordat omwonenden niet betrokken worden bij de realisatie van een windmolen. Het initiatief voor het vergroten van de windmolen is juist door particulieren opgepakt om te voorzien in hun eigen energiebehoefte. Het initiatief voor de windmolen is daarnaast besproken met omwonenden, welke na het verkrijgen van alle informatie positief instemden met het vergroten van de windmolen. Dit was ook een belangrijke voorwaarde voor de gemeente Venray. Na het positieve bericht van de omwonenden heeft de gemeente Venray in principe medewerking toegezegd tot realisatie van de grotere windmolen.

Amendement: Windmolens – POL2014

In de raadsvergadering van 10 september 2013 heeft de gemeenteraad van Venray een amendement aangenomen tegen het plaatsen van (nieuwe) windmolens binnen de gemeentegrenzen. De gemeenteraad heeft reeds eerder de plaatsing van windmolens vanwege onvoldoende maatschappelijk draagvlak en een te grote aantasting van het landschap als niet wenselijk vastgesteld. De omvang van de windmolens en daarmee de impact op het landschap zijn alleen maar toegenomen. Daarnaast tonen recente publicaties aan dat windparken in Limburg tot 2040 niet rendabel te exploiteren zijn.

Windenergie is daarom vooralsnog geen optie binnen de gemeentegrenzen van de gemeente Venray. Er zijn voldoende mogelijkheden om de ambitie om in 2030 CO₂-neutraal te zijn te behalen, zoals via biovergisting of zonne-energie.

Vanwege de motie van de gemeenteraad kan niet worden meegewerkt aan de realisatie van een nieuwe windmolen. Het plan voor het vervangen en uitbreiden van de windmolen is daarna echter behandeld in de commissie Wonen (25 november 2014). De commissie Wonen geeft ruimte voor onderhavig initiatief door het nader uit te werken en te motiveren.

1. Creatief voorbeeld van duurzame ontwikkeling

De windmolen past in de beleidsdoelen van de gemeente zoals die gesteld zijn in de Energiestrategie 2030 ten aanzien van duurzame ontwikkeling, energiebesparing en opwekking duurzame energie. De initiatiefnemers leven met een positieve grondhouding voor natuur en duurzaamheid met daarnaast een grote mate van creativiteit. De nieuwe windmolen dient een inspirerend voorbeeld te zijn voor anderen door de grote diversiteit aan duurzaamheidsmaatregelen die zijn of worden toegepast bij hun unieke woning.

2. Windmolen past in omgeving

De nieuwe windmolen is getoetst aan alle ruimtelijke aspecten (flora & fauna, archeologie, slagschaduw, externe veiligheid, etc.) en geldende beleidsstukken. Hieruit blijkt dat aan al deze aspecten voldaan wordt. Een windmolen heeft altijd een effect op het omringende landschap vanwege de hoogte. De windmolen wordt echter tegen de rand van het bos, langs de wegbepanting van De Hoef, gerealiseerd. Tegen deze achtergrond wordt het hoge element als het ware gecamoufleerd. De windmolen zal een opvallend element betreffen in het landschap, maar tegen het decor van het bos niet als een storend element ervaren worden. Daarnaast heeft het plangebied een geïsoleerde ligging, ver weg van omwonenden, waardoor er geen functies hinder ondervinden van de windmolen.

3. Het betreft een uitzondering voor een uniek initiatief

De nieuwe windmolen betreft echter een enkele windmolen (géén windpark) van beperkte afmetingen in vergelijking tot de door de grote energiemaatschappijen geplaatste windmolens (waarbij de ashoogte varieert van 80 tot wel 125 m of hoger). Daarnaast leidt één kleine windmolen waarschijnlijk niet tot een wildgroei aan vergelijkbare initiatieven. Kleine windmolens zijn in Limburg niet rendabel als ze nieuw gekocht en geplaatst moeten worden. Dit burgerinitiatief heeft echter geen economische beweegredenen, maar uitsluitend een ecologische. Deze unieke beweegredenen zal veel anderen waarschijnlijk niet zetten tot het realiseren van een eigen windmolen.

5. SECTORALE ASPECTEN

5.1 Inleiding

Bij het vergroten van de woonbestemming en het mogelijk maken van de overige aspecten dient rekening gehouden te worden met (milieu-)aspecten vanuit de omgeving en op de omgeving. Het onderzoek naar de milieuaspecten bodem, geluid, lucht, externe veiligheid en milieuzonering voor het plangebied wordt in de navolgende paragrafen beschreven. Eveneens is gekeken naar de gevolgen van de gewenste ingrepen voor de aspecten archeologie, leidingen en infrastructuur, natuur, flora en fauna, waterhuishouding en verkeer. De hieruit voortkomende bevindingen worden in onderstaande paragrafen toegelicht.

5.2 Milieuaspecten

5.2.1 M.e.r.-beoordeling

Op 1 juli 2010 is de Wet Modernisering m.e.r. in werking getreden. Deze wet wijzigt de Wet milieubeheer daar waar het gaat om de procedures en de wettelijke bepalingen aangaande het (al dan niet verplicht) opstellen van een milieueffectrapport (MER) en heeft tot doel de regelgeving te vereenvoudigen. Samenhangend hiermee is op 1 april 2011 het besluit tot wijziging van het Besluit m.e.r. in werking getreden.

De activiteiten waarvoor een MER opgesteld moet worden is opgenomen in de bijlage van het Besluit m.e.r.. De uitbreiding van een bestaand woonperceel is niet opgenomen in de C-lijst of D-lijst van het Besluit m.e.r.. De oprichting van een windturbine is wel opgenomen in de D-lijst. Een MER is benodigd indien een windturbinepark wordt gerealiseerd van 10 windturbines of meer. Aangezien het hier om de realisatie gaat van slechts één windturbine is een MER dan ook niet benodigd.

5.2.2 Bodem- en grondwaterkwaliteit

Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle ruimtelijke plannen relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Voor het kunnen wijzigen van de agrarische bestemming naar de woonbestemming is een verkennend bodemonderzoek¹ uitgevoerd om de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem te onderzoeken.

De bodem bestaat voornamelijk uit zwak tot uiterst siltig, matig fijn zand en is bovendien tot maximaal 1 m-mv zwak humeus. De ondergrond is plaatselijk matig tot sterk gleyhoudend. De bovengrond is zeer plaatselijk zwak baksteen- en kolengruishoudend. Verder zijn er zintuiglijk geen verontreinigingen waargenomen.

Er zijn op basis van het vooronderzoek, tijdens de terreininspectie en bij de uitvoering van de veldwerkzaamheden geen aanwijzingen gevonden, die aanleiding geven een asbestverontreiniging op de locatie te verwachten.

De bovengrond is plaatselijk licht verontreinigd met PCB. In de ondergrond zijn geen verontreinigingen geconstateerd.

¹ Econsultancy, Verkennend bodemonderzoek De Hoef (ong.) te Leunen, 1 juni 2015, rapportnummer: 15041350

Het grondwater is licht verontreinigd met cadmium, koper en zink. Deze metaalverontreinigingen zijn hoogstwaarschijnlijk te relateren aan regionaal verhoogde achtergrondconcentraties van metalen in het grondwater.

De vooraf gestelde hypothese, dat de onderzoekslocatie als “onverdacht” kan worden beschouwd wordt, op basis van de lichte verontreinigingen, verworpen. Echter, gelet op de aard en mate van verontreiniging, bestaat er geen reden voor een nader onderzoek en bestaan er met betrekking tot de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem geen belemmeringen voor de bestemmingswijziging.

5.2.3 Geluid

Voor de oprichting van de nieuwe windmolen dient aangetoond te worden of deze windmolen akoestisch gezien mogelijk is. Het akoestisch effect van de windmolen op de omliggende woningen mag niet meer bedragen dan de wettelijk vastgestelde geluidnorm van 47 dB overdag en 41 dB 's nachts. Om het geluidseffect van de windmolen op de meest nabijgelegen woning te bepalen is daarom een akoestisch onderzoek² opgesteld.

Van windmolens met een rotordiameter van 15 m zijn weinig geluidgegevens bekend. Op basis van een vergelijking tussen de beschikbare gegevens en het geluid van water grotere windmolens is gekozen voor een ACSA A27/A29 als akoestische worst-case voorbeeldmolen.

Op de meest nabijgelegen woning bedraagt het geluidseffect 43 dB overdag en 37 dB 's nachts. Deze niveaus liggen meer dan 3 dB onder de geluidnorm. De werkelijk te plaatsen windmolen mag nog circa twee keer luider zijn dan de nu gekozen worst-case voorbeeldmolen.

Verwacht mag daarom worden dat elk type windturbine met een maximale rotordiameter van 15 m zal voldoen aan de wettelijke geluidnormen.

5.2.4 Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking en staan de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm).

Heersende luchtkwaliteit

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient te worden gezien of de luchtkwaliteit ter plaatse voldoende is.

In het plangebied zijn de omliggende wegen de meest relevante emissiebronnen van luchtverontreinigende stoffen (uitlaatgassen van verkeer). Deze bronnen zijn opgenomen in de achtergrondconcentraties, zoals die door het RIVM jaarlijks in kaart worden gebracht. Normaal gesproken zijn er in het oosten en zuiden van Nederland geen knelpunten op het gebied van de luchtkwaliteit met betrekking tot fijn stof en stikstofdioxide te verwachten. De grootschalige concentratiekaart Nederland (GCN) geeft per km-vak de huidige achtergrondconcentraties weer.

Volgens de kaarten van het RIVM is de concentratie fijn stof (PM₁₀) ter plaatse 23,4 µg/m³, en is de concentratie stikstofdioxide (NO₂) ter plaatse 16,4 µg/m³. In de Wet milieubeheer is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM₁₀ 40 µg/m³. Voor NO₂ bedraagt de jaargemiddelde grenswaarde eveneens 40 µg/m³.

Volgens de kaarten van het RIVM is de luchtkwaliteit ter plaatse voldoende.

² Pondera Consult, Onderzoek akoestiek windturbine De Hoef 14 Leunen, 6 augustus 2015, projectnummer: 715075

Effect op luchtkwaliteit

De AMvB 'NIBM' legt vast, wanneer een ruimtelijke ontwikkeling niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. De achtergrond van het beginsel 'niet in betekende mate' is dat de gevolgen van een ontwikkeling voor de luchtkwaliteit in een aantal gevallen (beschreven in de ministeriële Regeling NIBM) worden tenietgedaan door de ontwikkeling van bijvoorbeeld schonere motoren in het gehele land.

Op 1 augustus 2009 is het nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL) in werking getreden. Hierdoor dient bij plannen die de luchtkwaliteit beïnvloeden niet langer te worden uit gegaan van de normen uit de interimperiode. Nu het NSL in werking is getreden, is een ontwikkeling NIBM, als aannemelijk is dat de ontwikkeling een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂. Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Voor woningbouw geldt dat woningbouwprojecten van netto niet meer dan 1.500 woningen (in geval van één ontsluitingsweg) niet in betekende mate bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Onderhavig plan heeft niet betrekking op het mogelijk maken van een nieuwe woning, het heeft betrekking op het vergroten van een bestaand woonperceel. Op basis hiervan kan geconcludeerd wordt dat het project per saldo niet in betekende mate bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

5.2.5 Geur

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden. De Wgv beschermt geurgevoelige objecten, zoals woningen, tegen geurhinder uit veehouderijen. Gemeenten mogen van de wettelijke normen en vastgestelde afstanden afwijken binnen een in de wet vastgelegde bandbreedte. De afwijkende normen moeten in een geurverordening worden opgenomen. De gemeenteraad van Venray heeft op 1 november 2011 de vigerende geurverordening voor Venray vastgesteld.

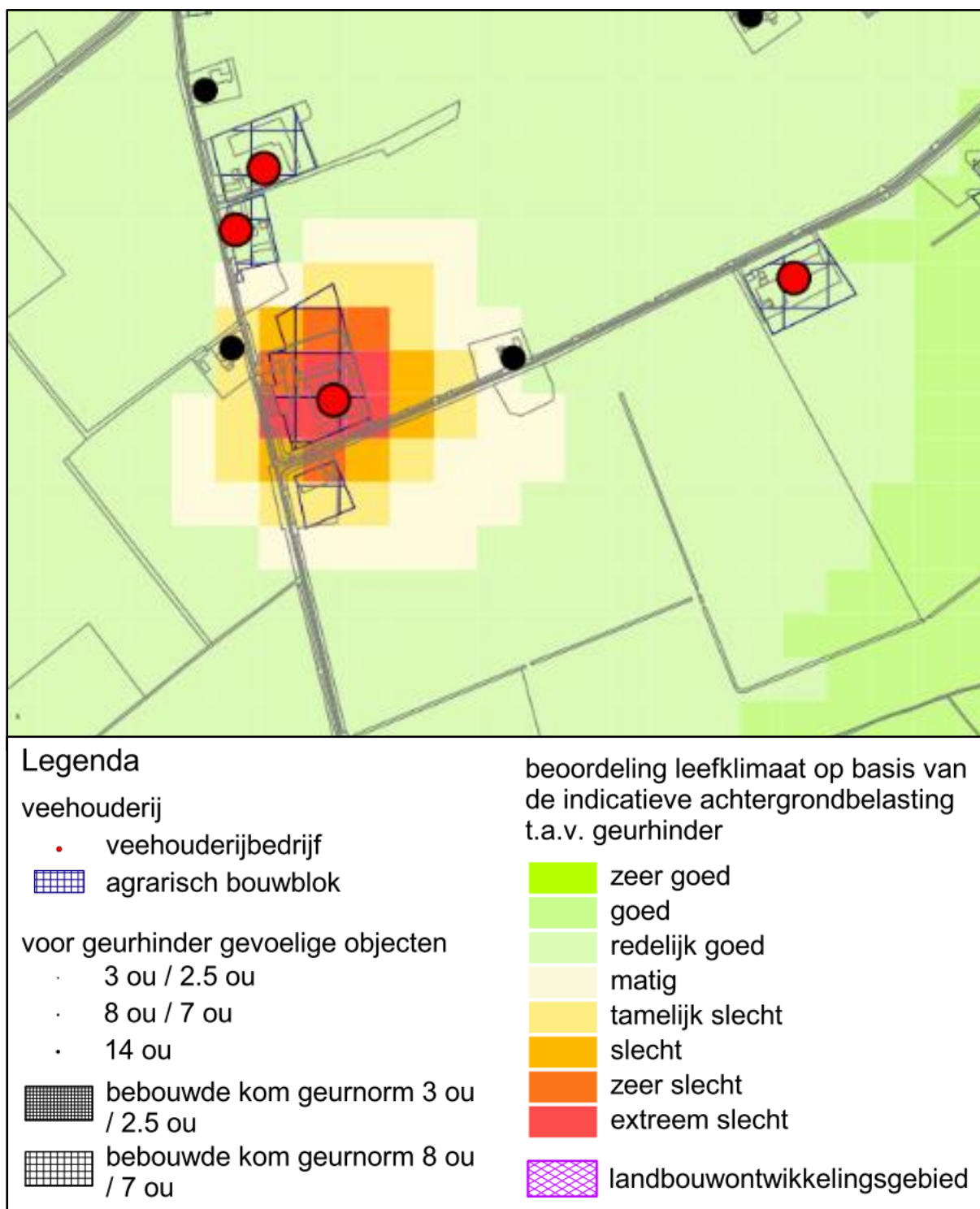
Geurhinder individuele veehouderijen

Rond het plangebied zijn meerdere veehouderijen gelegen. Als er sprake is van een oprichting of wijziging van geurgevoelige objecten in de omgeving van een veehouderij moet onderzocht worden of ter plaatse van het geurgevoelige object voldaan kan worden aan de geurnormen.

Uitsluitend een woning is een geurgevoelig object conform de Wgv. In dit geval is geen sprake van wijzigingen aan de woning. De woning binnen het plangebied blijft zoals vergund en aanwezig bestaan. Voor de uitbreiding van het woonperceel wordt daarnaast de oprichting van nieuwe geurgevoelige objecten expliciet uitgesloten. Het is daarmee uitgesloten dat nieuwe geurgevoelige objecten dichtbij een veehouderij mogelijk worden gemaakt. Het effect van de omliggende veehouderijen op de uitbreiding van het woonperceel hoeft daarom niet onderzocht te worden. De ontwikkelingen hebben daarnaast geen consequenties voor de rechten van omliggende veehouders, zij moeten uitsluitend rekening houden met de bestaande woning en woonbestemming. Hieraan wijzigt niets.

Achtergrondbelasting

Op de kaart achtergrondbelasting van 30 april 2013 behorende bij de verordening geurhinder en veehouderij is het plangebied aangeduid als buitengebied, waarvoor een geurnorm geldt van 14 Ou en wordt de indicatieve achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder van matig (13.2 – 20.0 Ou, 15-20% kans op geurhinder) tot tamelijk slecht (20.1 – 28.3 Ou, 20-25% kans op geurhinder) beoordeeld.

Afbeelding 19. Achtergrondbelasting

Voor de achtergrondbelasting gelden geen vastgestelde wettelijke normen. Uit de geurverordening blijkt echter dat een achtergrondbelasting van 20 Ou in het buitengebied een achtergrondbelasting is waarbij nog sprake is van een acceptabel woon- en leefklimaat zonder dat er overlast is van geurhinder van veehouderijen.

De indicatieve achtergrondbelasting ten aanzien van geurhinder ter plaatse van het plangebied wordt beoordeeld als matig (13.2 – 20.0 Ou, 15-20% kans op geurhinder). Een matig leefklimaat ten aanzien van geur wordt in het buitengebied op grond van het gemeentelijk beleid aanvaardbaar geacht.

5.2.6 Bedrijven en milieuzoneringen

Rondom het plangebied bevinden zich diverse functies op grotere afstand, dit betreffen agrarische bedrijven en burgerwoningen.

In westelijke richting, op een afstand van circa 130 m ligt een varkenshouderij. In oostelijke richting, op een afstand van circa 250 m ligt een burgerwoning en op 530 m afstand een melkrundveehouderij.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening vindt afstemming van bestaande en nieuwe functies plaats door het aanhouden van zogenaamde richtafstanden. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van de publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' van de VNG (2009). Bij deze indicatieve richtafstanden wordt rekening gehouden met milieuaspecten als geur-, stof en geluidhinder. Hierbij wordt rekening gehouden met de aard van de betreffende inrichting en het type van de lokale omgeving (rustige woonwijk of gemengd gebied). Bij het bepalen van de richtafstanden is voor deze situatie, door de ligging in het buitengebied en door de afwisseling met diverse functies, uitgegaan van het gebiedstype 'gemengd gebied'. De gegeven richtafstanden kunnen daardoor met één afstandsstap worden verlaagd. De richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan mogelijk is. Indien niet voldaan kan worden aan de genoemde richtafstanden kan dit gevolgen hebben voor het woon- en leefklimaat in een woning (of ander gevoelig object) of de ontwikkelingsmogelijkheden van een bedrijf.

Woningen onderling hebben geen negatieve gevolgen voor het woon- en leefklimaat. De aanwezigheid van de woning De Hoef 11 op 250 m in oostelijke richting is daarmee niet van toepassing.

Door de uitbreiding van het woonperceel wordt de afstand van de bestemmingsgrens tot omliggende veehouderijen verkleind. Een veehouderij heeft wel een bepaalde invloed op het woon- en leefklimaat van een woning, terwijl een woning kan zorgen voor een beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden van een veehouderij. Voor een varkenshouderij gelden de volgende richtafstanden: 100 m voor geur, 10 m voor stof, 30 m voor geluid en 0 m voor gevaar. Voor een melkrundveehouderij gelden de volgende richtafstanden: 50 m voor geur, 10 m voor stof, 10 m voor geluid en 0 m voor gevaar. Aan deze richtafstanden wordt ook in de nieuwe situatie voldaan. Daarbij wordt opgemerkt dat de woning De Hoef 14 een bestaande woning betreft, de afstand tot de gevel van de woning neemt niet toe of af.

Er kan gesteld worden dat ten aanzien van het aspect milieuzonering een goed woon- en leefklimaat in de omgeving gewaarborgd kan blijven. Op basis van het voorgaande is geconcludeerd dat de ontwikkelingen binnen het plangebied geen belemmeringen opleveren voor de woningen in de omgeving. Door de ruime afstanden en het niet uitbreiden van de woning zelf hebben de ontwikkelingen daarnaast geen consequenties voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de omliggende veehouderijen.

5.2.7 Externe veiligheid

Het beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege handelingen met gevaarlijke stoffen. De handelingen kunnen zowel betrekking hebben op het gebruik, de opslag en de productie, als op het transport van gevaarlijke stoffen. Uit het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de richtlijnen voor vervoer gevaarlijke stoffen vloeit de verplichting voort om in ruimtelijke plannen in te gaan op de risico's in het plangebied ten gevolge van handelingen met gevaarlijke stoffen. De risico's dienen te worden beoordeeld op twee maatstaven, te weten het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico beschrijft de kans per jaar dat een onbeschermde individu komt te overlijden door een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico wordt uitgedrukt in risicocontouren rondom de risicobron (bedrijf, weg, spoorlijn etc.), waarbij de 10^{-6} contour (kans van 1 op 1 miljoen op overlijden) de maatgevende grenswaarde is.

Het groepsrisico beschrijft de kans dat een groep van 10 of meer personen gelijktijdig komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico geeft een indicatie van de maatschappelijke ontwrichting in geval van een ramp. Het groepsrisico wordt uitgedrukt in een grafiek, waarin de kans op overlijden van een bepaalde groep (bijvoorbeeld 10, 100 of 1000 personen) wordt afgezet tegen de kans op overleven. Voor het groepsrisico geldt de oriëntatiewaarde als ijkpunt in de verantwoording (géén norm).

Voor elke verandering van het groepsrisico (af- of toename) in het invloedsgebied moet verantwoording worden afgelegd, over de wijze waarop de toelaatbaarheid van deze verandering in de besluitvorming is betrokken. Samen met de hoogte van het groepsrisico moeten andere kwalitatieve aspecten worden meegewogen in de beoordeling van het groepsrisico. Onder deze aspecten vallen zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid.

Risicovolle bedrijvigheid

Door de provincie Limburg is een risicokaart samengesteld waarop de meest belangrijke risicoveroorzakende bedrijven en objecten zijn aangegeven. Het gaat hierbij onder meer om risico's van opslag van patronen, stofexplosies, opslag van gasflessen, ammoniakinstallaties, LPG-tankstations enz.

Blijkens de kaart bevindt zich op de nabijgelegen varkenshouderij een propaantank van 4.800 liter. Doordat de capaciteit kleiner is dan 13.000 liter valt deze propaantank niet onder het Bevi. In het kader van externe veiligheid hoeft hier dan ook niet verder naar gekeken te worden.

Vervoer gevaarlijke stoffen door buisleidingen

Het externe veiligheidsbeleid voor transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is vastgelegd in het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb), welke op 1 januari 2011 in werking zijn getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

In de omgeving van het plangebied zijn op basis van het vigerende bestemmingsplan en leidinggegevens van Gasunie geen buisleidingen gelegen. In het kader van externe veiligheid hoeft hier dan ook niet verder naar gekeken te worden.

Vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor

Uit de 'Risicoatlas Spoor, Vervoer van gevaarlijke stoffen over de vrije baan' blijkt dat over de spoorlijn Nijmegen – Venlo (die op een afstand ligt van 4,5 km) geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt.

Vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg

In de 'Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen' wordt aangegeven dat binnen 200 meter van een weg waarover vervoer van gevaarlijke stoffen kan plaatsvinden het groepsrisico betrokken moet worden. In de omgeving van het plangebied is de A73 gelegen. Deze weg waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt is echter gelegen op meer dan 200 m van het plangebied (circa 3,1 km). Het plangebied is door deze ruime afstand tevens niet gelegen binnen de plaatsgebonden risicocontour van de A73.

Effect van windmolen op externe veiligheid

Bij de oprichting van een windmolen is het aspect externe veiligheid ook relevant. IJsafwerping, mastbreuk, het afbreken van een rotorblad of de turbine zijn zomaar wat incidenten die zich kunnen voordoen bij een windmolen.

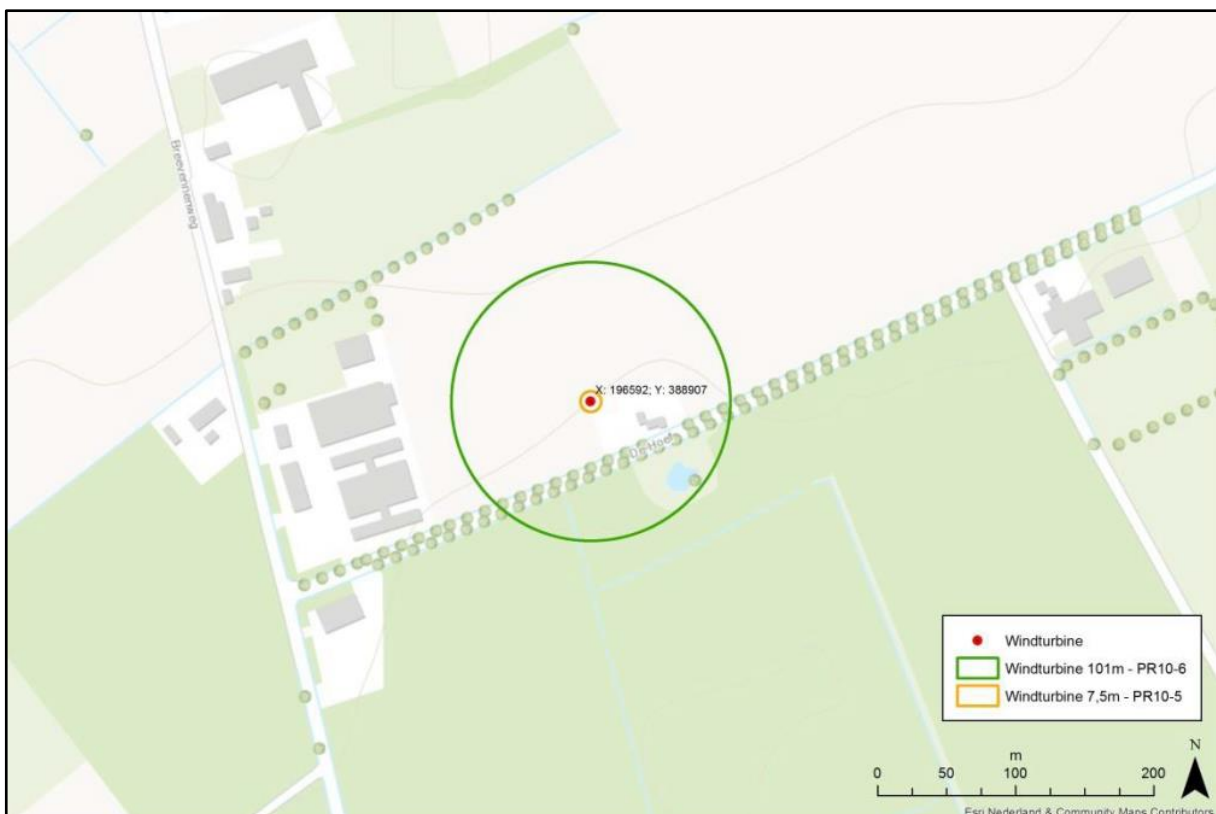
Waar het gaat om externe veiligheid en windmolens moet eerst de vraag worden beantwoord of op dit punt wel een potentieel risico aanwezig is. Veel incidenten zullen zich voordoen onder of in de onmiddellijke nabijheid

van de windmolen. Gedacht kan worden aan het afbreken en naar beneden vallen van kleine onderdelen. Het worst case-scenario is echter dat een op vol vermogen draaiend rotorblad afbreekt en wordt gelanceerd. Om iets te kunnen zeggen over de externe veiligheidsrisico's bij dit scenario moet de maximale werpafstand worden bepaald. Dit is de afstand die door een afbrekend rotorblad overbrugd kan worden tijdens een overtoerensituatie.

Waar het gaat om het bepalen van het risico na plaatsing van windturbines op een specifieke locatie wordt het Handboek Risicozonering Windturbines gehanteerd. Dit handboek, waarvan het hanteren in rechte geaccepteerd is, bevat een tabel met werpafstanden. In deze tabel zijn de maximale werpafstanden van afbrekende rotorbladen weergegeven, zowel bij een gemiddeld toerental als in geval van een overtoerensituatie.

Wanneer geconstateerd wordt dat zich binnen de maximale werpafstand geen gevoelige objecten of activiteiten bevinden, dan zullen zich – logischerwijs - geen externe veiligheidsrisico's voordoen.

Om de werpafstand van de nieuwe windmolen te bepalen is een onderzoek³ uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt dat de 10^{-6} contour is gelegen op 101 meter. Binnen deze contour zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig. Een nieuwe windmolen voldoet daarmee aan de normen met betrekking tot externe veiligheid. Er zijn geen veiligheidsrisico's voor de omgeving te verwachten.

Afbeelding 20. Werpafstand van de nieuwe windmolen

Conclusie

Het plangebied ligt niet binnen een plaatsgebonden risicocontour of een invloedsgebied van een bedrijf of een transportroute van gevaarlijke stoffen (via de weg, het spoor of buisleiding) vanwege het groepsrisico.

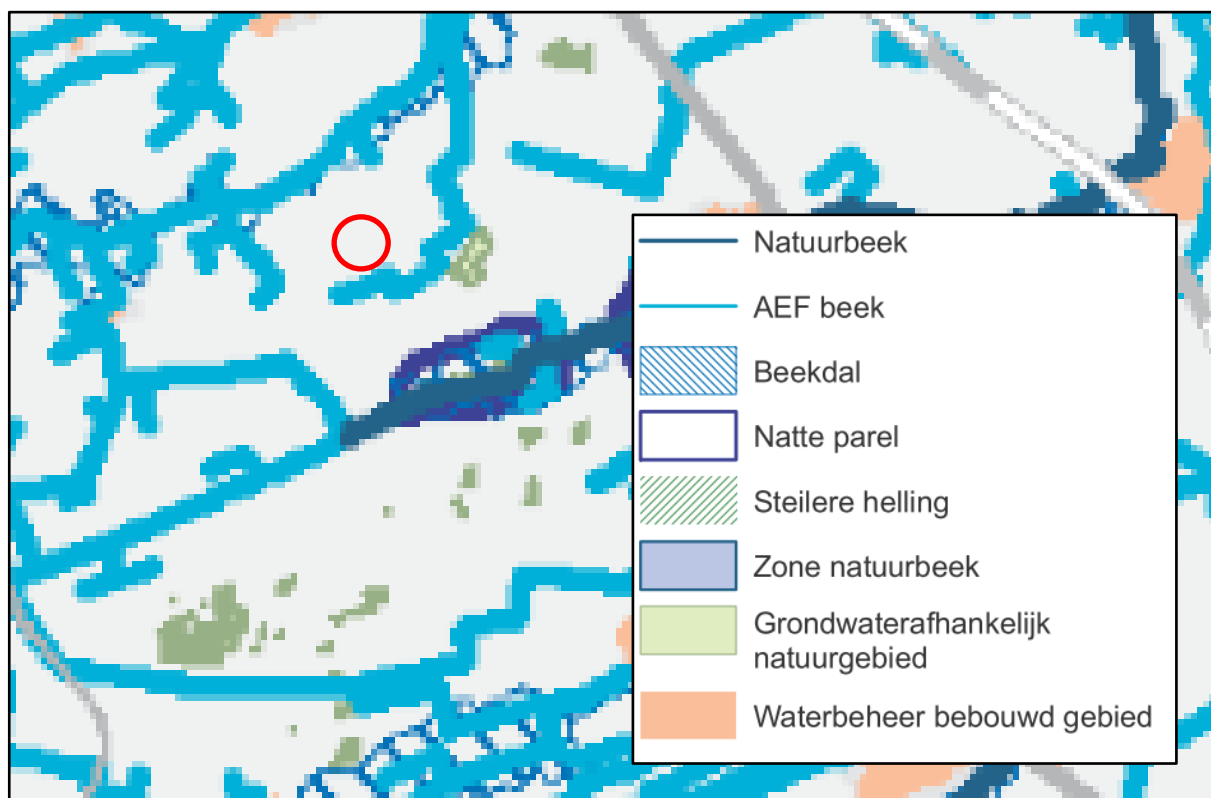
³ Pondera Consult, Onderzoek externe veiligheid windturbine De Hoeft 14 te Leunen, 18 december 2015, projectnummer: 7115075

Daarnaast leidt de vergroting van de windmolen niet tot een verslechtering van het risico in de omgeving. Externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering voor de ontwikkelingen binnen het plangebied.

5.3 Waterhuishouding

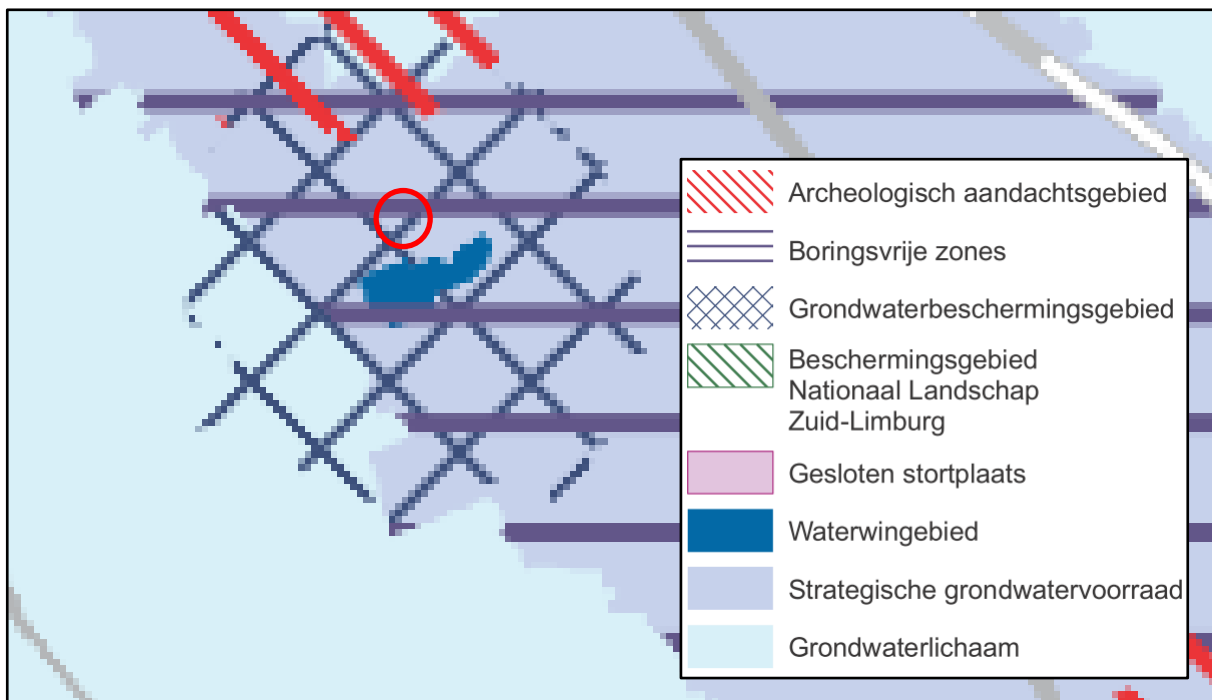
Met ingang van 3 juli 2003 is een watertoets in de vorm van een waterparagraaf en de toelichting hierop een verplicht onderdeel voor ruimtelijke plannen. De watertoets is verankerd in de Waterwet (Wtw). Dit houdt in dat de toelichting bij het ruimtelijk plan een beschrijving dient te bevatten van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding. Dit beleid is voortgezet in het huidige Besluit ruimtelijke ordening. In dit besluit wordt het begrip “waterhuishouding” breed opgevat. Aangesloten wordt bij de definitie zoals die is opgenomen in de Wtw. Zowel het oppervlaktewater als het grondwater valt onder de zorg voor de waterhuishouding. Bij de voorbereiding van een waterparagraaf dienen alle van belang zijnde waterhuishoudkundige aspecten beoordeeld te worden. Naast veiligheid en wateroverlast (waterkwantiteit) zullen ook de gevolgen van het ruimtelijk plan voor de waterkwaliteit en verdroging bezien worden.

De locatie valt binnen het werkgebied van waterschap Peel en Maasvallei. Het waterschap Peel en Maasvallei heeft ten aanzien van de watertoets een handboek opgesteld waarin het beleid ten aanzien van de waterhuishouding is omschreven en waarin de nomen voor de waterbergingscompensatie staan genoemd. Het doel van de watertoets is te waarborgen dat water expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing wordt genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen van zowel Rijk, provincies als gemeenten. Dit betekent in de praktijk dat in beeld gebracht dient te worden welke weg het water aflegt binnen een ruimtelijk plan. Hierbij is het doel 'waterneutraal bouwen in ruimte en tijd', waarvoor de initiatiefnemer verantwoordelijk is. De beoordeling van de waterhuishoudkundige relevantie vindt plaats voor zowel regionale wateren, grondwater, als rijkswateren en kan betrekking hebben op alle mogelijke wateraspecten.

Afbeelding 21. Uitsnede kaart POL2014 'Regionaal water'

Volgens de waterkaarten van provincie Limburg uit het POL2014, is het plangebied aangewezen als grondwaterbeschermingsgebied, boringsvrije zone en strategische grondwatervoorraad.

Afbeelding 22. Uitsnede kaart POL2014 'Ondergrond'

Voor grondwaterbeschermingsgebieden, boringsvrije zones en de Roerdalslenk en de Venloschol (zijnde de strategische grondwatervoorraden) bevat de Omgevingsverordening Limburg 2014 regels voor boorputten en het roeren van de grond. Voor deze gebieden bevat de Omgevingsverordening één of meer verboden, uitzonderingen op deze verboden, ontheffingsmogelijkheden, meldingen en de mogelijkheid om algemene voorschriften vast te stellen. Met de ontwikkelingen is geen sprake van het oprichten van een boorput of het roeren van de grond. Zodra dit wel het geval is zijn de regels van de Omgevingsverordening Limburg 2014 van toepassing.

De voorgenomen ontwikkelingen realiseren een groter woonperceel, een hogere erfafscheiding, een grotere windmolen en een prieel. Hierbij is geen sprake van het oprichten van nieuwe bebouwing en nauwelijks sprake van het realiseren van nieuw verhard oppervlak.

Aanleg van nieuw verhard oppervlak kan leiden tot versnelde afvoer van hemelwater naar de watergangen. Hiervan is in dit geval geen sprake. Nieuwe verharding betreft uitsluitend de op te richten erfafscheiding van betonblokken. De oppervlakte van de erfafscheiding is beperkt en daarnaast is het geen dicht oppervlak. Om en af de betonblokken krijgt het hemelwater te mogelijkheid naar het maaiveld af te stromen. Hier kan het hemelwater conform de huidige situatie infiltreren.

Om negatieve effecten op de waterkwaliteit te voorkomen en waterbesparing te bereiken wordt / worden:

- zoveel mogelijk maatregelen getroffen om het waterverbruik zo gering mogelijk te laten zijn en verontreiniging van het regenwater en oppervlaktewater te voorkomen (hergebruik hemelwater);
- duurzame, niet-uitloobbare bouwmaterialen toegepast.

De locatie is voorzien van riolering, waar het afvalwater van de woning op wordt geloosd.

Ten aanzien van water dient bekeken te worden of de planlocatie is gelegen in een gebied waar mogelijk problematiek speelt rondom water. De planlocatie is gelegen in een gebied waar regels zijn gesteld aan boorputten en het roeren van de grond. Ten aanzien van het hydrologisch neutraal bouwen is het van belang te kijken naar de toename van het verharde oppervlak ter plaatse. Bij de voorgenomen ontwikkeling zal het totale verharde oppervlak niet toenemen of afnemen, waardoor geen verdere compensatie hoeft plaats te vinden. Er is sprake van een schone inrichting, waarbij hemelwater en afvalwater afzonderlijk worden verwerkt en afgevoerd. Hiermee kan worden gesteld dat ten aanzien van de wateraspecten geen belemmeringen te verwachten zijn.

5.4 Kabels, leidingen en straalpaden

Blijkens het vigerende bestemmingsplan of kaarten van Gasunie, TenneT en Waterschapsbedrijf Limburg bevinden er zich in of in de nabijheid van het plangebied geen belangrijke (ondergrondse) leidingen.

Een straalpad is een denkbeeldige lijn tussen twee bouwwerken ten behoeve van telecommunicatie. Binnen een straalpad dient rekening gehouden te worden met de maximale bouwhoogte voor zover dat het verboden is enig bouwwerk op de gronden te bouwen met een grotere hoogte dan de hoogte van een straalpad.

Verspreid over Nederland staat een aantal militaire- en burgerradarstations. Deze dienen voor de beveiliging van het nationale luchtruim en over de veilige afhandeling van het militaire en het civiele luchtverkeer. Objecten hoger dan 65 m +NAP binnen 15 nautische mijl (circa 28 km) van dit radarstation kunnen aanleiding geven tot verstoring van het radarbeeld en kunnen derhalve niet worden toegestaan, tenzij uit onderzoek is gebleken dat de mate van verstoring aanvaardbaar is. Hiervoor dient een radarverstoringsonderzoek te worden uitgevoerd.

De realisatie van de windmolen is nooit hoger dan 65 m +NAP. De maximale hoogte (tiphoogte) van de windmolen is bepaald op 37,5 m. De locatie ligt op 27,1 m +NAP. Totale hoogte bedraagt daarom 64,6 m +NAP. Een radarverstoringsonderzoek is om die reden niet noodzakelijk. De windmolen heeft geen negatieve effecten op het radarbeeld.

Conform artikel 2.6.4 van het Barro is aan het plangebied de gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – radarverstoringgebied' toegekend ter bescherming van het radarstation op vliegbasis Volkel.

5.5 Natuurbeschermingswet

De locatie is gelegen op ruime afstand van gebieden die aangewezen zijn in het kader van de Natuurbeschermingswet. Natura2000-gebieden de Deurnsche- en Mariapeel en de Boschhuizerbergen zijn beide gelegen op een afstand van ongeveer 6 km. Gezien de ruime afstand tussen het plangebied en de Natura2000-gebieden kan geconstateerd worden dat er geen negatieve effecten optreden ter plaatse van gebieden aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet.

5.6 Flora en fauna

In de Flora- en faunawet is de bescherming van wilde dier- en plantensoorten in Nederland geregeld. Deze wet bevat een aantal verbodsbepalingen om de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten te beschermen.

De Flora- en faunawet hanteert een drietal beschermingscategorieën (algemeen beschermde soorten, overige beschermde soorten en strikt beschermde soorten). Aangevoerd dient te worden of een ontwikkeling nadelige effecten heeft voor de beschermde flora en fauna en indien dit wel het geval is welke mitigerende en compenserende maatregelen getroffen worden.

Met het vergroten van het woonperceel is een gedeelte van de ter plaatse aanwezige akker omgezet naar een woonfunctie. Het grootste gedeelte van de akker is echter nog steeds aanwezig en ook nog als zodanig intensief in gebruik. Het gewijzigde deel van de akker kon onderkomen bieden aan weidebroedvogels en vormde daarnaast een geschikt habitat voor grondgebonden zoogdieren als haas, egel, mol en konijn en amfibieën. Incidenteel konden passerende algemene soorten als bruine kikker en gewone pad er beschutting vinden. Verder kon de locatie gebruikt worden door in de omgeving verblijvende vleermuizen om te foerageren.

Met het woongebruik is de oorspronkelijke intensief gebruikte akker gewijzigd tot een tuin. Zonder de typische soorten voor veld en beemd aan te tasten wordt meer afwisseling gecreëerd zodat ook andere soorten er kunnen schuilen, broeden of foerageren. De resterende akker is nog steeds groot genoeg om als leefomgeving te dienen voor weidebroedvogels en dergelijke. Initiatiefnemers willen met de erfafscheiding van de betonblokken juist een leefomgeving creëren voor ook allerlei andere soorten vogels, amfibieën en reptielen, dit als een soort uitloper van Landgoed Leunen, waar veel meer beschermde flora en fauna voorkomt dan in het open, intensief gebruikte agrarische gebied. Niet alleen de betonblokken zullen een nieuwe leefomgeving vormen voor soorten, ook het dak van de onderlandse aanbouw wordt beplant met allerlei bloemen en planten (ideaal voor insecten). Het plangebied wordt aangeplant met allerlei bomen en struiken, die voor allerlei soorten een ideale schuil- en foerageerplek zullen vormen.

De oprichting van een windmolen brengt een bepaald risico met zich mee voor zich in de lucht bevindende fauna (vogels en vleermuizen). In het licht van deze ontwikkeling moet het risico in het kader van de Flora- en faunawet in beeld worden gebracht.

Vogels

Onderzoek naar effecten van windmolens op vogels heeft drie verschillende typen effecten laten zien (Winkelman 1992a, b, c, d; Spaans et al. 1998). Deze effecten worden hieronder kort besproken:

- Aanvaringsrisico: vogels kunnen met de rotor, mast of het zog achter de windmolen in aanraking komen en gewond raken of sterven. Dit gevaar is voor de meeste soorten 's nachts het grootst, met name in donkere nachten of nachten met slecht weer (Winkelman 1992a). Roofvogels zijn een uitzondering op de regel in zoverre dat de meeste aanvaringen overdag plaatsvinden, vooral op locaties met opwaartse luchtstromen, zoals thermiek langs bergkammen (Montes Marti & Barrios 1995; Hunt et al. 1998; Lekuona 2001; Thelander et al. 2003).
Er zijn tot nu toe geen aanwijzingen dat verliezen door aanvaringen met windmolens effect heeft op populatieniveau (Horch & Keller 2005; Hötter et al. 2006).
- Verstoring: vogels verlaten als gevolg van de aanwezigheid van een (draaiende) windmolen, door geluid en beweging, een bepaald gebied rond de windmolen c.q. het windpark. De verstoringafstand verschilt per soort. Door de versturende werking gaat een bepaald oppervlak voor gebruik door vogels verloren. Ook de mate waarin vogels verstoord worden verschilt tussen soorten. Dergelijke effecten zijn met name aangetoond voor rustende vogels, maar ten dele ook voor foeragerende watervogels.
- Barrièrewerking: om aanvaringen met turbines te voorkomen kunnen vogels hun vliegroutes verleggen bij nadering van een windpark. Bij een onderzoek in Duitsland boog een deel van een groep migrerende kraanvogels reeds op 300-400 m afstand van een windturbine locatie af en passeerde de locatie op 700-1000 m afstand. De vliegformaties die hierdoor uiteenvielen werden 1500 m na de windturbine locatie weer hersteld (von Brauneis 2000). Ook van eidereenden zijn veranderingen in het oorspronkelijke vliegpatroon op 1-2 km van windturbine locaties waargenomen (Tulp et al. 1999; Pettersson 2005). Een lijn van windmolens kan zo een barrière in een vliegroute worden (Winkelman 1992c). Dit zou kunnen leiden tot

het onbereikbaar of onbruikbaar worden van rust- of voedselgebieden. Dit is tot dusver niet in onderzoeksresultaten naar voren gekomen. Om barrièrewerking te minimaliseren moeten windparken zo ontworpen worden dat lange lijnopstellingen van turbines voorkomen worden of op bepaalde afstanden met openingen onderbroken worden.

Aanvaringsrisico

Broedvogels zijn in het algemeen gebonden aan een bepaald biotoop. Gezien de ligging van het plangebied op de overgang van een open agrarisch naar een gesloten bosbiotoop kan geconcludeerd worden dat weinig broedvogels zich in beide biotopen zullen ophouden, waardoor er tussen de biotopen er ook weinig dagelijkse vliegbewegingen van broedvogels over het plangebied plaats zullen vinden. Zangvogels echter hebben over het algemeen geen gerichte foerageervluchten, maar ze foerageren meestal overdag. Overdag is de windmolen goed zichtbaar en vinden weinig aanvaringen plaats.

Aangezien vliegbewegingen van o.a. ganzen, zwanen en eenden van en naar slaapplekken deels in het donker plaatsvinden, moet in het algemeen rekening gehouden worden met aanvaringsrisico's voor deze soortgroepen bij de ontwikkeling van een windmolen. Omdat het aantal dagelijkse vliegbewegingen van ganzen en zwanen in (de omgeving van) het plangebied zeer gering is (open water ontbreekt in de omgeving; het biotoop waar deze vogels graag verblijven), is het aanvaringsrisico als gevolg van de windmolen verwaarloosbaar klein.

Broedvogels zijn bovendien over het algemeen zeer bekend met de lokale situatie en bij de windmolen zullen ze veelal omheen vliegen. Al met al wordt verwacht dat er weinig tot geen aanvaringen optreden van broedvogels met de windmolen. Dit blijkt ook uit de praktijk, bij de huidige windmolen zijn nooit dode of verwonde vogels aangetroffen door de initiatiefnemers.

De vogeltrek over de locatie maakt onderdeel uit van de breedfronttrek over Nederland. Voor zwanen, ganzen, eenden en meeuwen ligt het gebied buiten de route Deltagebied-Rivierengebied-Noordoost-Nederland (LWVT/SOVON 2002). De ligging van het plangebied in een agrarisch landschap is zodanig dat geen stuwing van gedurende de dag of nacht trekkende vogels is te verwachten. Eventuele trekvogels passeren het gebied daarnaast op een veel grotere hoogte dan de maximale hoogte van de windmolen. Voor trekvogels zijn daarom geen grote aantallen slachtoffers bij de nieuwe windmolen te verwachten.

Verstoring van broedende, rustende of foeragerende vogels

Windmolens hebben, voor zover thans bekend, geen of slechts een zeer geringe invloed op de verspreiding en de dichtheid van broedvogels (Witte & van Lieshout 2003). Het versturende effect van de windmolen op broedvogels is daarom zeer gering.

Barrièrewerking voor vliegende vogels

Slechts één windmolen heeft een niet voldoende brede opstelling om als barrière te dienen voor vliegende vogels. Er zijn ter plaatse over de open akker of het bos voldoende uitwijkmogelijkheden voor vliegende vogels.

Vleermuizen

In het plangebied zijn geen mogelijke verblijfplaatsen (holtes) van vleermuizen aanwezig. Mogelijk hebben delen van het plangebied en omgeving wel een functie als aanvliegroute en/of foerageergebied.

Over de effecten van windmolens op vleermuizen in Nederland is nog relatief weinig bekend. Het aantal vondsten van dode of gewonde vleermuis onder of rond windmolens in Nederland is vooralsnog op één hand te tellen. Dit kan echter te maken hebben met het feit dat nog nauwelijks gericht naar vleermuizen is gezocht onder windmolens en de hoge verdwijnsnelheid van dode vleermuizen (bijvoorbeeld door aaseters e.d.).

Uit divers buitenlands onderzoek is bekend dat vleermuizen in aanraking kunnen komen met structuren in de ruimte, zoals prikkeldraad, zendmasten en windmolens. Dit betreft vooral relatief hoog vliegende vleermuizen die op trek zijn van zomerleefgebieden naar de winterslaapplekken (Johnson et al. 2003). Daarnaast kunnen

ook vleermuizen die voornamelijk in open gebieden jagen in botsing komen met genoemde structuren (Verboom & Limpens 2001). Uit een recente studie (Trapp et al. 2002) is gebleken dat niet zozeer directe aanvaringen met windmolens, maar gebroken vleugels als gevolg van windwervelingen een belangrijke doodsoorzaak vormen.

Op grond van de beschikbare informatie over vleermuizen en windmolens, de te verwachten soorten en de omvang van de windmolens wordt geen negatief effect van de ingreep verwacht op vleermuizen. Daarnaast blijven de bosrand en wegbeplanting als lintvormige elementen aan de rand van het plangebied in stand. Het overtreden van verbodsbepalingen in het kader van de Flora- en faunawet is niet aan de orde.

Beschermde soorten ongewervelden

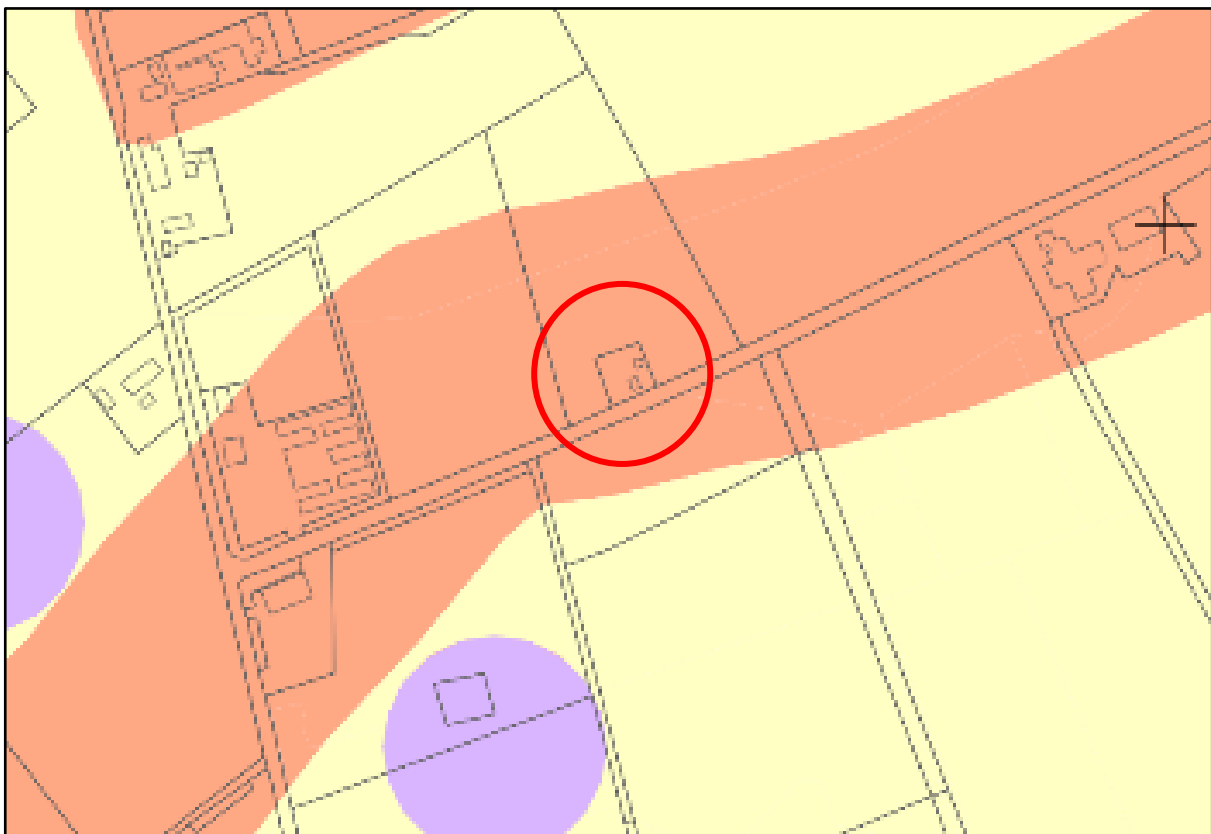
Er zijn op grond van bestaande gegevens geen beschermde ongewervelden bekend uit de regio (Nederlandse Vereniging voor Libellenstudie, 2002, Vlinderstichting). Beschermde ongewervelden worden gezien het verspreidingsbeeld en de terreinkenmerken van het plangebied niet verwacht.

Het plangebied heeft geen betekenis voor beschermde ongewervelden. Door de ingreep worden geen verbodsbepalingen ten aanzien van beschermde ongewervelden overtreden.

De ontwikkelingen in het plangebied zullen geen overtreding van de Flora- en faunawet tot gevolg hebben. De ontwikkelingen zijn er juist mede op gericht meer biodiversiteit te creëren voor flora en fauna.

5.7 Archeologie

In de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is aangegeven dat gemeentes verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. Dit betekent dat de gemeente bevoegd gezag is.

Afbeelding 23. Uitsnede archeologische beleidskaart

De gemeente Venray heeft in 2008 een archeologische beleidskaart voor haar grondgebied vastgesteld (Moonen, B.J. 2008, Begrensd verleden; Een archeologisch verwachtings- en beleidsadvieskaart en de cultuurhistorische waardenkaart voor de gemeente Venray (RAAP-rapport 1482)). Vanwege de gemeentelijke herindeling in 2010 heeft de gemeente Venray in 2011 de beleidskaart voor het gehele (gewijzigde) grondgebied laten actualiseren. Deze geactualiseerde versie is in 2013 vastgesteld. Het archeologische beleid is daarna opgenomen in het vigerende bestemmingsplan.

Het plangebied is volgens de gemeentelijke archeologische beleidskaart gelegen binnen een gebied met een hoge archeologische verwachtingswaarde (de rode kleur op de afbeelding). Archeologisch onderzoek dient dan in principe te worden uitgevoerd indien de bodem over een oppervlakte van meer dan 500 m² en dieper dan 50 cm onder het maaiveld verstoord wordt.

Om deze ondergrens te borgen heeft het plangebied de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' toegekend gekregen. Deze dubbelbestemming is overeenkomstig opgenomen in onderhavig bestemmingsplan. Met de ontwikkelingen binnen het plangebied vindt geen bodemverstoring groter dan 500 m² en dieper dan 50 cm onder het maaiveld plaats. Een archeologisch onderzoek is derhalve niet benodigd.

5.8 Verkeer en parkeren

De woning is ontsloten via De Hoef. Doordat sprake is van ontwikkelingen bij een bestaande woning is er geen sprake van een wijzigingen in de verkeerssituatie ter plaatse. Het aantal bezoekers van en naar de woning blijft door de ontwikkelingen gelijk ten aanzien van de huidige situatie.

Binnen het plangebied is meer dan voldoende parkeergelegenheid voor het parkeren van voertuigen. Parkeren op de openbare weg is derhalve niet aan de orde.

5.9 Slagschaduw

Slagschaduw is de schaduw van de windturbine op de onder- of achtergrond. Deze slagschaduw draait met de zon mee en reikt bij zonsopgang en -ondergang in de winter het verst. Als slagschaduw op het raam van een woning valt kan dat als hinderlijk worden ervaren. Vooral de wisseling tussen wel en geen slagschaduw kan als ergerlijk worden ervaren.

In de milieuwetgeving zijn voorschriften opgenomen om hinder door slagschaduw te beperken. In artikel 3.14 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) zijn deze voorschriften opgenomen voor slagschaduw ten gevolge van windturbines. Bij het inwerking hebben van een windturbine worden ten behoeve van het voorkomen of beperken van slagschaduw en lichtschittering de bij ministeriële regeling te stellen maatregelen toegepast. De in de ministeriële regeling genoemde maatregelen zijn als volgt:

- (Artikel 3.12) Een automatische stilstandvoorziening is vereist indien:
 - slagschaduw optreedt ter plaatse van gevoelige objecten voor zover de afstand tussen de windturbine en de gevoelige objecten minder dan 12 maal de rotordiameter bedraagt en
 - gemiddeld meer dan 17 dagen per jaar gedurende meer dan 20 minuten per dag slagschaduw kan optreden en
 - voor zover zich in de door de slagschaduw getroffen uitwendige scheidingsconstructie van geluidgevoelige gebouwen of woonwagens ramen bevinden.

- (Artikel 3.13) Ten behoeve van het voorkomen of beperken van slagschaduw en lichtschittering wordt lichtschittering bij het in werking hebben van een windturbine zoveel mogelijk voorkomen of beperkt door toepassing van niet reflecterende materialen of coatinglagen op de betreffende onderdelen. Het meten van reflectiewaarden vindt plaats overeenkomstig NEN-EN-ISO 2813 of een daaraan ten minste gelijkwaardige meetmethode.

In de planregels is vastgelegd dat de rotordiameter maximaal 15 m bedraagt. De afstand tot gevoelige objecten dient op basis van het Activiteitenbesluit $12 * 15 = 180$ m te bedragen. Gevoelige gebouwen zijn woningen en gebouwen die op grond van artikel 1 van de Wgh worden aangemerkt als andere geluidsgevoelige gebouwen (bijvoorbeeld scholen). Binnen een zone van 180 m rondom het plangebied bevinden zich geen gevoelige objecten. Slagschaduw heeft derhalve geen hinderlijke effecten op de woningen in de omgeving. Een automatische standstillvoorziening is niet vereist.

5.10 Niet-gesprongen explosieven

Ten tijde van de Tweede Wereldoorlog (1940-1945) hebben in Venray veel oorlogshandelingen plaatsgevonden met onder andere bombardementen. Er bestaat derhalve de mogelijkheid dat in het plangebied bommen zijn neergekomen en niet ontploft. Dergelijke niet-gesprongen projectielen zijn een gevaar voor bouwvakkers en omwonenden wanneer deze verstoord worden.

De kans op het voorkomen van niet-gesprongen projectielen in het plangebied is echter bijzonder laag. In het onderhavige gebied hebben namelijk geen oorlogshandelingen plaatsgevonden. De gevechten hebben vooral plaatsgevonden rondom de toegangswegen van Venray. De kern van Venray ligt op grote afstand van het plangebied. Deze grond was zodoende niet interessant om voor te vechten. Daarnaast vindt de uitbreiding van het perceel plaats op voormalige landbouwgronden welke in het verleden zijn ge(diep)ploegd. De bodem is daarmee verstoord. Eventuele niet-gesprongen projectielen zijn toen niet aangetroffen of aan het licht gekomen.

6 JURIDISCHE TOELICHTING

6.1 Planstukken

Een bestemmingsplan geeft bestemmingen met de bijbehorende regels. Het bestaat niet alleen uit een tekstdocument, maar ook uit een verbeelding (plankaart). Alle toegelaten functies zijn met een eigen bestemming op de verbeelding opgenomen. Samen met de regels vormt de (digitale en analoge) verbeelding het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan gaat vergezeld van een toelichting. De toelichting hoort wel bij het bestemmingsplan, maar is geen onderdeel daarvan: de toelichting is niet juridisch bindend. Dat betekent, dat indien er onverhoopt verschillen zouden bestaan tussen de toelichting en het bestemmingsplan, de regels en de verbeelding (plankaart) doorslaggevend en bindend zijn en de toelichting niet. De toelichting beschrijft wat de doelstellingen van het bestemmingsplan zijn en hoe de regels van het bestemmingsplan moeten worden geïnterpreteerd.

Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de SVBP 2012 alsmede de Wet ruimtelijke ordening (Wro), het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht (Bor). Het bestemmingsplan is digitaal opgesteld en beschikbaar. Van het elektronische document is een papieren versie gemaakt. Bij een onbedoeld verschil tussen de papieren versie en de elektronische versie gaat de laatste voor.

6.2 Toelichting op de verbeelding

De verbeelding geeft met kleuren en tekens aan welke bestemming voor de gronden geldt. De bestemming is aangegeven met een gekleurd vlak met de letters van de bestemming. Er zijn voor de gronden meerdere tekens opgenomen. Het gaat dan om aanduidingen (functie- of gebiedsaanduidingen) of dubbelbestemmingen. Voor een aanduiding of dubbelbestemming zijn in de regels specifieke bepalingen van toepassing. Uit de verbeelding kan afgeleid worden op welk gebied het bestemmingsplan betrekking heeft, omdat daarop de plangrens is aangegeven.

Het plangebied is bestemd tot 'Wonen' met de aanduidingen 'windturbine', 'specifieke vorm van wonen uitgesloten – geurgevoelige objecten', 'specifieke vorm van wonen – prieel' en 'specifieke bouwaanduiding – hogere erfafscheiding'.

Binnen de bestemming 'Wonen' is het toegestaan de gronden conform het wonen te gebruiken. Het hoofdgebouw is voorzien van een bouwvlak, hierbinnen is het Wehrmachtshuisje gelegen.

Binnen het vlak voor de windturbine is het toegestaan de windmolen op te richten, overeenkomstig de daarvoor bestemde regels. Het wordt daarbij uitgesloten dat de wieken het verticale vlak van de aanduidingsgrens overschrijden. Met een maximale wiekdiameter van 15 meter betekent dit dat de mast minimaal 7,5 meter uit de perceelsgrens kan worden gerealiseerd.

Voor de uitbreiding van het woonperceel worden geurgevoelige objecten uitgesloten zodat geen geurhinder van omliggende veehouderijen aan de orde is en waardoor tevens omliggende veehouderijen niet in hun rechten worden geschaad.

Uitsluitend ter plaatse van de aanduiding voor het prieel is een prieel toegestaan met een maximale hoogte van 12 meter.

Ter plaatse van de aanduiding voor een hogere erfafscheiding is een erfafscheiding toegestaan tot een hoogte van maximaal 3 meter. Deze hogere erfafscheiding is circa voor de helft toegestaan van de achterste en zijdelingse perceelsgrenzen.

Ook gelden voor het gehele plangebied de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 2' en de aanduidingen 'Milieuzone – Bodembeschermingsgebied', 'Reconstructiewetzone – Verwevingsgebied' en 'Vrijwaringszone – radarverstoringgebied'. In het vigerende bestemmingsplan zijn deze dubbelbestemming en aanduidingen ook opgenomen voor het plangebied.

De analoge verbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, schaal 1:1.000. De analoge verbeelding bestaat uit één plankaart met een legenda.

6.3 Toelichting op de planregels

Alle gronden binnen het plangebied hebben een bestemming. Een bestemming geeft de functie aan, die de gemeenteraad aan een gebied heeft toebedacht. Bij deze bestemmingen horen gebruiksregels. Het kan gaan om regels voor bouwen, werken en werkzaamheden, slopen en het gebruik van grond en de opstellen voor bepaalde activiteiten. De bestemming en de regels bepalen gezamenlijk welke activiteiten en handelingen zijn toegestaan. Het gevolg van het leggen van een bestemming is, dat de betreffende gronden alleen overeenkomstig deze bestemming mogen worden gebruikt. In die zin houdt een bestemming dus een inperking in van het eigendomsrecht. De bevoegdheid om bestemmingen te leggen is toegekend aan de gemeenteraad. Dit is geregeld in artikel 3.1 van de Wro. Een gemeenteraad mag niet zomaar een bestemming leggen, maar moet daarvoor vanuit het algemeen belang van een "goede ruimtelijke ordening" redenen hebben. Het leggen van een bestemming betekent overigens niet, dat er een verplichting bestaat voor een grondgebruiker om die bestemming te realiseren. 'Bestemming' heeft slechts een passieve betekenis: of een bestemming gerealiseerd wordt, is afhankelijk van het handelen van de rechthebbende(n) op de grond (eigenaar, huurder, pachter). Een bestemming geeft alleen aan welk handelen toegelaten is. Daaruit kan worden afgeleid dat ander handelen niet is toegelaten. De artikelen 2.1 en 2.2 van de Wabo en enkele andere wetten verbieden het handelen in strijd met het bestemmingsplan. Om misverstanden te voorkomen wordt bij de bestemming aangegeven wat "in ieder geval" beschouwd moet worden als in strijd met het bestemmingsplan.

De bestemming en regels gelden voor 10 jaren te rekenen van af het moment van vaststelling van het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan is een juridisch plan: de daarin opgenomen bepalingen zijn bindend voor burgers en bedrijven en voor de overheid.

Bij het opstellen van de regels is uitgegaan van het rapport Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP 2012) en de gemeentelijke standaard uit het bestemmingsplan "Buitengebied Venray 2010". De regels zijn verdeeld in 4 hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten;
- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hierin worden de regels voor de op de verbeelding opgenomen bestemmingen gegeven;
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, waaronder zijn opgenomen de anti-dubbeltelbepaling, algemene aanduidingsregels en algemene afwijkings- en wijzigingsregels;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsrecht en de slotregel zijn opgenomen.

Het belangrijkste doel van de planregels is om de bouw- en gebruiksregels van de verschillende bestemmingen aan te geven.

Hoofdstuk 1: INLEIDENDE REGELS

In dit hoofdstuk worden de in de regels gehanteerde begrippen nader verklaard, zodat interpretatieproblemen zoveel mogelijk worden voorkomen. Daarnaast wordt aangegeven op welke wijze bepaalde afmetingen dienen te worden gemeten.

Hoofdstuk 2: BESTEMMINGSREGELS

In deze artikelen worden de op de verbeelding aangegeven bestemmingen omschreven en wordt bepaald op welke wijze de gronden en opstallen gebruikt mogen worden. Tevens worden per bestemming de bebouwingsmogelijkheden vermeld.

Hoofdstuk 3: ALGEMENE REGELS

Deze artikelen bevatten bepalingen die van toepassing zijn op meerdere bestemmingen, zodat het uit praktische overwegingen de voorkeur verdient deze in een afzonderlijke paragraaf onder te brengen.

Hoofdstuk 4: SLOT- EN OVERGANGSREGELS

Hier wordt omschreven welke gebouwen en gebruik vallen onder het overgangsrecht.

7 UITVOERBAARHEID

7.1 Economische uitvoerbaarheid

Op 1 juli 2008 zijn samen met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepalingen omtrent de grondexploitatie in werking getreden. In afdeling 6.4 van de Wro is bepaald dat de gemeente verplicht is bij het vaststellen van een planologische maatregel die mogelijkheden schept voor een bouwplan zoals bepaald in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), maatregelen te nemen die verzekeren dat de kosten die gepaard gaan met de ontwikkeling van de locatie worden verhaald op de initiatiefnemer van het plan. Dit betekent dat er voor de gemeente een verplichting bestaat om de kosten, die gepaard gaan met een bouwplan, te verhalen op de initiatiefnemers middels een exploitatieplan of anterieure overeenkomst.

De uitbreiding van het woonperceel of de oprichting van de overige elementen vallen niet onder de definitie van een bouwplan als bepaald in het Bro. Voor dit bestemmingsplan heeft dan ook geen anterieure overeenkomst of exploitatieplan te worden vastgesteld.

De kosten verbonden aan de realisering van dit project zijn geheel voor rekening van de initiatiefnemers. Voor de gemeente Venray zal het project kostenneutraal verlopen.

Artikel 6.4a Wro bepaalt dat de gemeente de mogelijkheid heeft om met een initiatiefnemer van een planologische maatregel een overeenkomst te sluiten voor planschade. Gemeente Venray sluit met de initiatiefnemers een overeenkomst omtrent planschade.

7.2 Handhaving

De doelstellingen van het ruimtelijke beleid kunnen slechts verwezenlijkt worden, indien de regels van het bestemmingsplan worden nageleefd. De gemeenten Horst aan de Maas en Venray hebben sinds 1 april 2005 via een gemeenschappelijke regeling hun handhavingscapaciteit gebundeld.

Beleidsuitgangspunten voor toezicht en handhaving zijn vastgelegd in de Nota integraal Handhavingsbeleid Horst aan de Maas en Venray (2012-2015). Het beleidsplan bevat naast een visie, doelstellingen en prioriteiten ook de werkwijzen hoe met geconstateerde overtredingen wordt omgegaan en welke strategieën daarbij worden gevolgd. Ook wordt invulling gegeven aan de vele eisen die wet- en regelgeving aan de gemeentelijke taakuitvoering stelt.

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray voeren hun handhavingstaken uit op basis van de volgende visie:

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray stellen een gezonde, veilige, leefbare en groene leefomgeving centraal. Handhaving is één van de middelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te behouden en te versterken. Het bestuur streeft naar gestructureerd en integraal handhavingsbeleid waarbij preventief beleid voorop staat. De betrokkenheid en eigen verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, bedrijven en instellingen moeten daarbij worden vergroot. Als de preventieve inzet (informatievoorziening) niet werkt en het geschonken vertrouwen wordt beschaamd, volgt daadwerkelijk handhavend optreden. Zo krijgt iedereen de aanpak die hij/zij verdient.

De uit deze visie voortvloeiende doelstellingen en beleidsuitgangspunten van het handhavingsbeleid zijn:

1. Appeleren aan de eigen verantwoordelijkheid.
2. Preventie gaat boven repressie;
3. Draagvlak creëren.
4. Klantgericht handelen.
5. Alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen.

Concreet betekent dit dat nadrukkelijk wordt ingezet op preventie. Leidend uitgangspunt is dat burgers, bedrijven en instellingen worden vertrouwd in een rechtmatige uitoefening van hun activiteiten. Er wordt daarbij uitgegaan dat het maatschappelijk veld, met gerichte voorlichting en communicatie, verantwoordelijk kan worden gemaakt (en gehouden) voor de naleving van voor hen geldende wet- en regelgeving. Daarbij past een bewuste differentiatie van de handhavingsinzet. In een jaarlijks op te stellen handhavings-uitvoeringsprogramma (HUP) worden de prioriteiten vertaald naar actie. Het jaarlijkse HUP wordt vastgesteld door de colleges van burgemeester en wethouders van beide gemeenten en ter kennis gebracht van de gemeenteraden.

7.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De procedures voor vaststelling van een bestemmingsplan zijn door de wetgever geregeld. Aangegeven is dat tussen gemeente en verschillende instanties overleg over het plan moet worden gevoerd alvorens een ontwerpbestemmingsplan ter visie gelegd kan worden. Bovendien is het noodzakelijk dat belanghebbenden de gelegenheid hebben om hun visie omtrent het plan te kunnen geven. Pas daarna kan de wettelijke procedure met betrekking tot vaststelling van het bestemmingsplan van start gaan.

Informatieavond

Voordat de gemeente Venray medewerking gaf aan de ontwikkelingen heeft zij de initiatiefnemers gevraagd de omwonenden te informeren over de ontwikkelingen tijdens een informatieavond. Op 9 april 2015 heeft deze informatieavond plaatsgevonden.

In bijlage 1 is het verslag van deze informatieavond opgenomen. De omwonenden waren reeds allemaal op de hoogte van de ontwikkelingen, met in het bijzonder de realisatie van de windmolen. Aan de hand van een maquette op schaal zijn de ontwikkelingen toegelicht door de initiatiefnemers. Omwonenden gaven aan in principe geen problemen te hebben met de ontwikkelingen, maar stelden wel enkele verhelderende vragen aangaande slagschaduw en de geluidsproductie van de windmolen.

Initiatiefnemers hebben aangegeven dat deze specifieke zaken nader onderzocht zouden worden in het kader van het bestemmingsplan, maar dat als er een klacht zou zijn in de toekomst, zij altijd bereid waren te voldoen aan de wensen van omwonenden. Voor wat betreft slagschaduw en geluidsproductie blijkt nu dat de windmolen voldoet aan alle wettelijke eisen. Mocht er echter een klacht komen van (een van) de omwonenden, dan zijn de initiatiefnemers altijd bereid te kijken hoe dit is op te lossen.

Vooroverleg

Onderhavig bestemmingsplan is toegezonden aan de provincie Limburg in het kader van het vooroverleg ex artikel 3.1.1 Bro.

De provincie heeft aangegeven geen opmerkingen te hebben op het bestemmingsplan.

Zienswijzen

Het bestemmingsplan met bijbehorende planstukken heeft gedurende 6 weken, vanaf 15 juli 2016 tot en met 25 augustus 2016, voor een ieder ter inzage gelegen. Van de gelegenheid tot het indienen van een zienswijze is tijdig gebruik gemaakt door het Rijksvastgoedbedrijf (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (zie bijlage 2).

Het Rijksvastgoedbedrijf geeft aan dat indien een bestemmingsplan wordt gerealiseerd voor een radarstation buiten een militair terrein of militair luchtvaartterrein desbetreffende gronden bestemd dienen te worden als 'Maatschappelijk – militaire zend- en ontvangstinstallatie'. In dit geval hebben de ontwikkelingen ter plaatse geen betrekking op het oprichten van een radarstation. Er heeft derhalve overleg plaatsgevonden met het Rijksvastgoedbedrijf. Zij geven aan dit abusievelijk opgemerkt te hebben en is daarom niet van toepassing op onderhavig bestemmingsplan.

Daarnaast geeft het Rijksvastgoedbedrijf aan dat de windmolen wordt opgericht op meer dan 15 km van vliegbasis Volkel waardoor de hoogte van de windmolen geen belemmeringen oplevert voor het aldaar gelegen radarstation. Om dit planologisch te verankeren dient dit echter nog expliciet vastgelegd te worden in het bestemmingsplan. Naar aanleiding hiervan is conform de zienswijze de gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – radarverstoringsgebied' opgenomen. Hiermee wordt het radarverstoringsgebied van vliegbasis Volkel planologisch-juridisch beschermd.

8 PROCEDURE

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) is in werking getreden met ingang van 1 juli 2008. De wettelijke procedure start met het moment van ter inzage legging van het ontwerp bestemmingsplan. De procedure ziet er als volgt uit:

- Openbare kennisgeving van het ontwerp bestemmingsplan;
- Terinzagelegging van het ontwerp en bijbehorende stukken gedurende 6 weken;
- Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen door een ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen worden ingebracht;
- Vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad binnen 12 weken indien zienswijzen zijn ingediend;
- Algemene bekendmaking van het bestemmingsplan door terinzagelegging met voorafgaande kennisgeving en toezending aan gedeputeerde staten en betrokken rijksdiensten, waterschappen en gemeenten: binnen 2 weken dan wel, indien gedeputeerde staten of de inspecteur zienswijzen hebben ingebracht of het bestemmingsplan gewijzigd is vastgesteld, binnen 6 weken na vaststelling;
- Mogelijkheid tot beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen 6 weken na bekendmaking voor belanghebbenden;
- Inwerkingtreding op de dag na afloop van de beroeps Inwerkingtreding termijn, zijnde 6 weken na de bekendmaking, tenzij binnen deze termijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

BIJLAGEN

Verlag infoavond buurtbewoners de Hoef

Uitgenodigde personen, bewoners binnen een straal van 500 meter: persoonlijk brief overhandigd daar waar de personen thuis waren.

Breevennenweg J Hendix

Breevennenweg 3: Dhr van Vegchel

Breevennenweg 1a: Riant Jumping Horses

Overbroekseweg 6: Wim en Coby Ewals

De Hoef 11: Berjan en Netty van Beers

De Hoef 9: Ton en Marleen Heesen

Peter van de Ligt

Gemeente Venray

Niet uitgenodigd:

Breevennenweg 5: M van de Biggelaar; niet uitgenodigd

Afgemeld:

J van Vegchel: bij afgeven van de uitnodiging heeft hij aangegeven er absoluut geen problemen mee te hebben over een nieuw te plaatsen windmolen. Hij zou niet erbij aanwezig zijn, maar mocht hij toch komen die avond dan alleen voor de koffie.

Wim en Coby Ewals: via mail

Beste Gerard en Vera,

Hartelijk dank voor de uitnodiging op 9 april a.s. maar wij zijn helaas verhinderd. Jullie voornemen om een hogere en grotere windmolen te plaatsen is voor ons geen probleem. Wij wensen jullie veel succes.

groetjes

wim en coby ewals
overbroekseweg 6 leunen

Ton en Marleen Heesen: Zijn reactie op de uitnodiging was; waarom niet 3 molens.... Een bij jou, een halverwege en een bij ons. Hij vond molens prachtig.

Gemeente Venray: via mail aangegeven er niet bij aanwezig te zijn.

Niet afgemeld:

Riant

Aanwezig:

Berjan en Netty van Beers

Jan en Ellen Hendix

Peter van de Ligt

Gerard en Vera

Verloop van de infoavond:

De aanwezige personen zijn allang op de hoogte van onze plannen en hebben wij tussentijds ook altijd op de hoogte gehouden. We zijn geen onbekenden van elkaar, maar buurtgenoten.

We hebben met hun onze maquette nogmaals bekeken met de oude en nieuwe molen ter vergelijking en tevens foto's getoond van eventuele nieuwe molen (buismast en vakwerkmast). Uitleg over slagschaduw en geluid, hoogte betreffende nieuwe molen.

Na deze uitleg hebben we hun gevraagd of er nog onduidelijkheden waren. De zorgen van ons over eventuele slagschaduw was voor hun geen issue of probleem. We hebben het over de stand van de zon gehad, winter, zomer en het lijkt erop dat de meeste schaduw op het veld of in het bos valt.

Ellen Hendix vroeg wel hoe het zat met het geluid dat de nieuwe molen ging maken, aangezien haar dochter overgevoelig is voor bepaald geluid, maar dat dit bij de huidige windmolen nooit een probleem is geweest. Mijn antwoord hierop was dat als de nieuw te plaatsen windmolen ooit een geluidsprobleem zou geven, dat opgelost zou worden al voldoet die aan de eisen. Ikzelf, Gerard ben ook zeer gevoelig voor geluidsoverlast ofwel LGF (Laag Frequentie Geluid) en ben me dan ook zeer bewust met wat het mensen kan doen.

We hebben ongeveer een half uur over de molen gepraat en daarna nog wat verder gebabbeld. Voor de grap werd de vraag gesteld wanneer de molen er zou staan. Daar werd met zijn allen om gelachen en ik had daar geen antwoord op.

Verder hadden ze er absoluut geen problemen mee dat we onze molen zouden vervangen.

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 90004 3509 AA Utrecht

Gemeenteraad van Venray
Postbus 500
5800 AM Venray

gemeente venray	afdeling RO
Casenr.	
15 AUG 2016	
Poststuknr.	
Kopie aan	Medewerker
Afgehandeld	Datum

Directie Vastgoedbeheer
Afdeling Klant- en Vastgoed
management
Sectie
Omgevingsmanagement /
Cluster Ruimte

Bezoekadres:
Luchtmachtplein 1 Breda
Postadres:
Postbus 90004
3509 AA Utrecht

MPC 55A
www.rijksvastgoedbedrijf.nl

Contactpersoon
B.R. (Brian) Versaavel
Senior medewerker Vastgoed
& Infrastructuur

T +31 (0)6 109 30036
Br.versaavel@mindef.nl

Onze referentie
2016055271

Uw referentie

Afschrift aan

Bijlage

*Bij beantwoording datum,
onze referentie en betreft
vermelden.*

Datum 11 augustus 2016
Betreft Zienswijze op ontwerpbestemmingsplan De Hoef 14 Leunen

Geachte Raad,

In de Staatscourant van 14 juli 2016, nr 37405 las ik uw mededeling dat het ontwerpbestemmingsplan De Hoef 14 te Leunen ter inzage ligt. Het ontwerp geeft voor mij aanleiding tot het geven van de volgende zienswijze.

Conform artikel 2.6.9 van het Barro (Besluit algemene regels ruimtelijke ordening) dient bij de eerstvolgende herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een radarstation op gronden buiten een militair terrein of militair luchtvaartterrein, wordt voor die gronden de bestemming 'maatschappelijk – militaire zend- en ontvangstinstallatie' opgenomen en worden geen bestemmingen opgenomen die een belemmering kunnen vormen voor de functionele bruikbaarheid van dat radarstation. Ik mis deze bestemming in het ontwerpbestemmingsplan en verzoek u deze alsnog op te nemen.

In de toelichting van het plan staat het volgende: "De ashoogte van de nieuwe windmolen zal maximaal 30 m bedragen met een wiekdiameter van 15 m, de totale hoogte (tiphoogte) bedraagt daarmee 37,5 m. Het maaiveld is gelegen op 27,1 m +NAP. De tiphoogte ligt daarmee op 64,6 m +NAP. De tiphoogte van de windmolen is daarmee niet hoger dan 65 m +NAP, dit in verband met een mogelijke radarverstoring van militaire vliegvelden. De nieuwe windmolen is net als de huidige windmolen een molen van klein formaat." De aanname is correct als de windmolen wordt opgericht op 15 km afstand of meer van de locatie van de radar. Zie hiervoor ook artikel 2.4 van het Barro (Reglement algemene regels ruimtelijke ordening). De radar staat op vliegbasis Volkel de afstand van de vliegbasis tot De Hoef 14 in Leunen is hemelsbreed meer dan 15 km waardoor de aanname als correct kan worden beoordeeld.

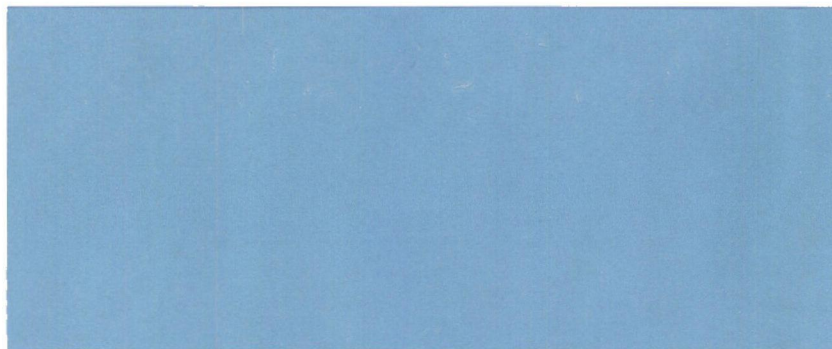
Hoogachtend,

De Minister van Defensie,
voor deze:

ing. C.R. Hakstege
Hoofd Sectie Omgevingsmanagement
Afdeling Klant en Vastgoedmanagement

15-8-2016 - 9:22:36

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse zaken
En Koninkrijksrelaties
Postbus 90004
3509 AA UTRECHT
MPC 55A

N0800 5800AM500

